

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΑΡΙΣΗΣ & ΤΥΡΝΑΒΟΥ

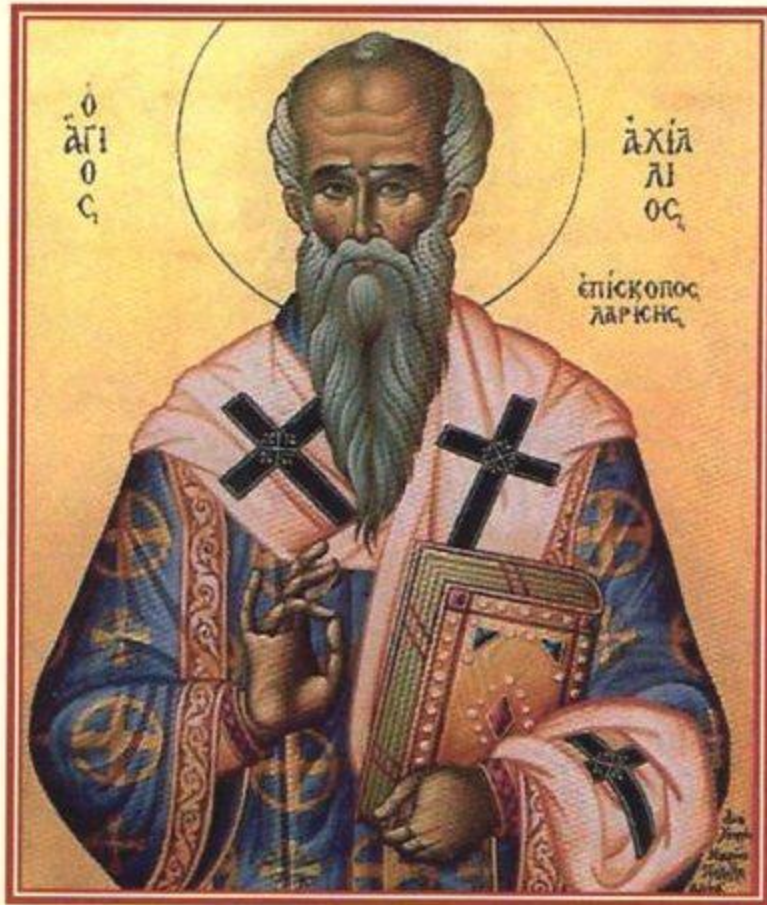
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΉΣΩΝ

ΑΧΙΛΛΕΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ & ΕΙΚΟΣΠΤΕΣΣΑΡΩΝ ΟΙΚΩΝ

Ἐκδίδεται προνοία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης κ.κ. ΙΓΝΑΤΙΟΥ
ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΛΑΡΙΣΑ 2004

Λάρισα 15.5.07
Στον αγαπητό λαμπάδρα
σου Ι.Ν. Αγ. Νικολάου Λαρίσας
και Οιδιμαίη του
"Θεσσαλικού Βυζαντινού χορού"
και Αγία Παπαδόπουλο
μετ' ευχών και
αγάπης Χριστού
Π. Ραφάνη

Ὁ Ἄ
Ἄ
ΧΙΛΙ
Α

Η Λάρισα τὰ σὰ μεγάλα κηρύττει,
θαυμάζει δὲ τὴν σὴν διδαχὴν Θεσσαλία,
σεμνύνεται χαίρουσα τῶν Πατέρων ἡ σύνοδος,
κόσμον ἔχει δὲ ἡ ἔκκλησία σὲ Πάτερ,
ἡμεῖς δ' ἀπαντες σεμνὸν ὡσεύτην καὶ ῥύσιν
οἱ πόδες τιμῶντες σε.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (Τ. Τ. 140)

ΑΡΙΘ. } ΠΡΩΤ. 4536 /Θ.Λ. 1134
 } ΔΙΕΚΠ. 2209

Ἀθήνησι τῇ 29 Νοεμβρίου 1975

Π ρ ὶ σ

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Σεραφεῖμ

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν υποβληθεῖσαν ἡμῖν διὰ τοῦ ἐπ' ἀριθ. 1304)10.
11.1975 ὑμετέρου ἐγγράφου Ἱερὰν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου Ἀρ-
χιεπισκόπου Λαρίσης, ποιηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ὁσιολ. Μοναχοῦ Γερασίμου Μι-
κροαγιαννανίτη, ὡς καὶ τὴν σχετικὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἱε-
ρισσοῦ, Ἁγ. Ὁρους καὶ Ἀρδαμερίου κ. Παύλου, ὡς Προέδρου τῆς Συνο-
δικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας, Συνοδικῆ ἀποφάσει, ληφθεῖσα ἐν τῇ
Συνεδρία τῆς 12ης λήγοντος μηνός, ἐγκρίνομεν ταύτην ὡς καλῶς ἔχουσαν
καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπᾶνδον πρὸς τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς καθ'
ἡμᾶς Ἀγιοπάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐτῇ καὶ παρακαλοῦ-
μεν, ὅπως κατὰ τὴν τάξιν ὑποβάλῃτε ἡμῖν πέντε ἀντίτυπα τῆς ἐκδοθησομέ-
νης ἀνωτέρω Ἱερᾶς Ἀκολουθίας διὰ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτρο-
πῆς Θείας Λατρείας.

Ἐπὶ τοῖσι κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ
διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

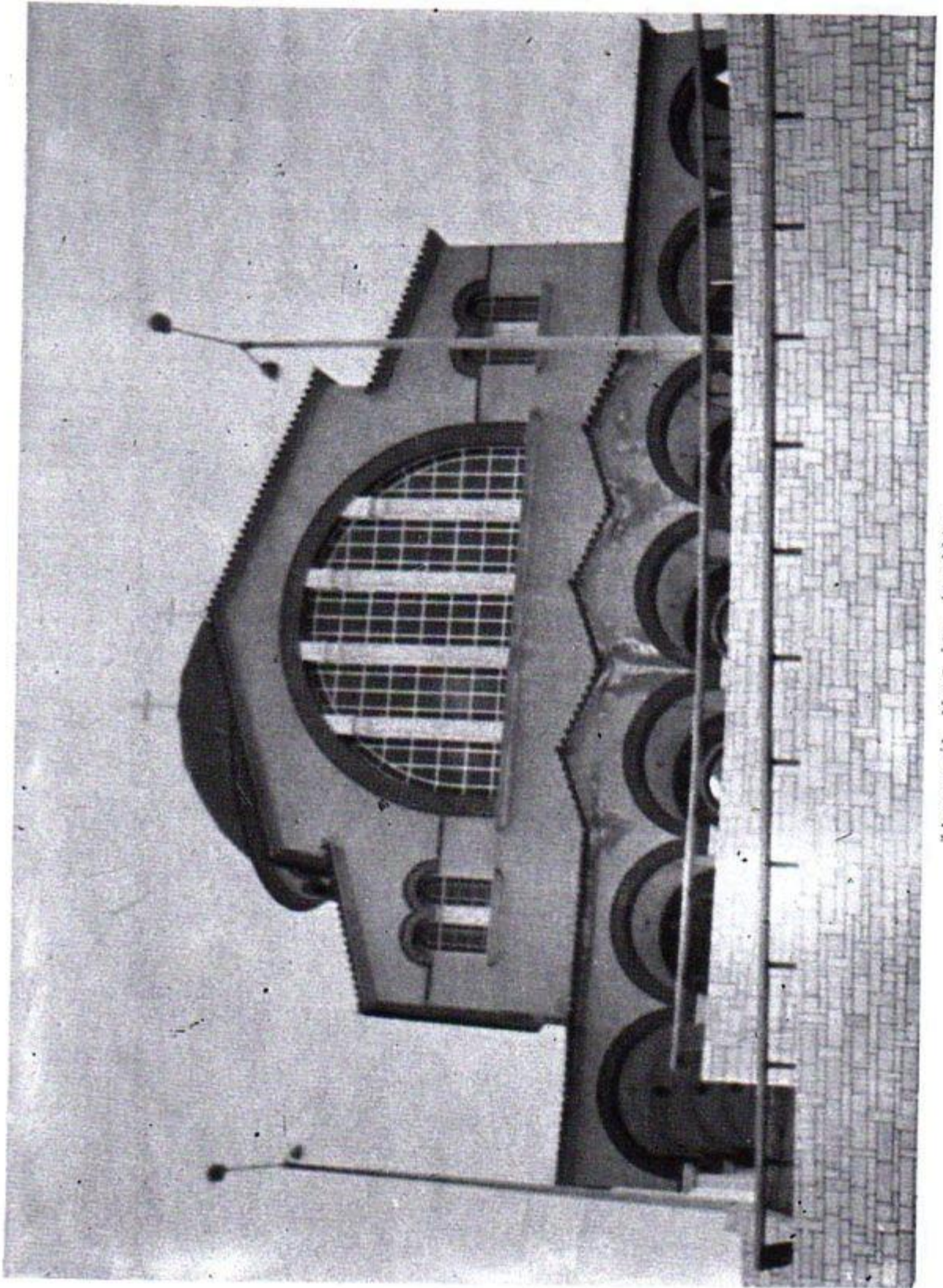
† Ὁ Ἀθηνῶν ΣΕΡΑΦΕΙΜ, Πρόεδρος

Κοινοποιήσεις:

Συνοδικὴν Ἐπιτροπὴν
Θ. Λατρείας

Π α ρ' Ἡ μ ῖ ν

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἀρχιμ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ Γ. ΛΕΝΗΣ

7. Antropie, 1. Năoie, 2. Ay, 3. Axi Vioe.

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

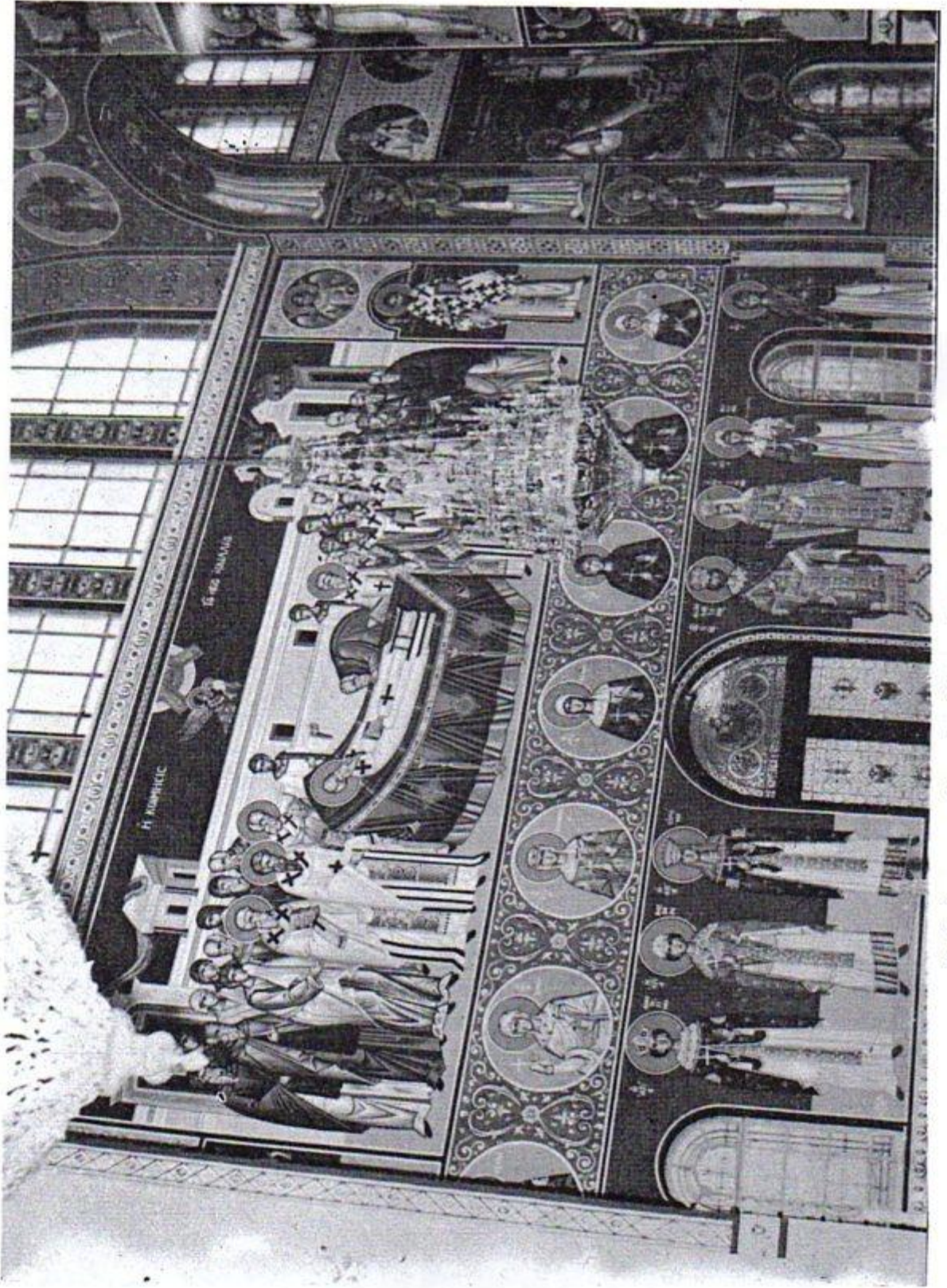
Ἐξατιληθείσης τῆς ὑπὸ τοῦ, ἀπὸ τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως ἀειμνήσιου προκατόχου ἡμῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Κυροῦ Δωροθέου, συμπεληρωμένης ἐπανεκδόσεως ἐν ἔτει 1952 τῆς ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου καὶ Πολιούχου ἡμῶν Ἀχιλλίου, Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης τοῦ Θαυματουργοῦ, ἐπιχειροῦμεν τὴν καὶ αὐτὴς ἐπανέκδοσιν πληροσιέρας τοιαύτης, μετὰ τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος καὶ Εἰκοσιτεσσάρων Οἴκων, ἣν ὁ Ὁσιώτατος Ὑμνογράφος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης Χάριτι Κυρίου ἐν εὐλαθείᾳ ἐπονήσατο.

Στοιχοῦσα καὶ ἡ ταπεινότης ἡμῶν τῇ ἱερᾷ ἐφέσει τοῦ ἀοιδίμου Κυροῦ Δωροθέου καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν μεσιτείαν καὶ εὐλογίαν τοῦ Ἁγίου Ἀχιλλίου, ἀποτολμῶμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἔτι καὶ ἔτι προπληρωμένην τῆς ἱερᾶς ταύτης Ἀκολουθίας ἐπανέκδοσιν, μετὰ πολλῆς συγκινήσεως πρὸς ψυχικὴν ὠφέλειαν καὶ καταρτισμὸν πνευματικῶν παντὸς εὐλαβοῦς χριστιανοῦ.

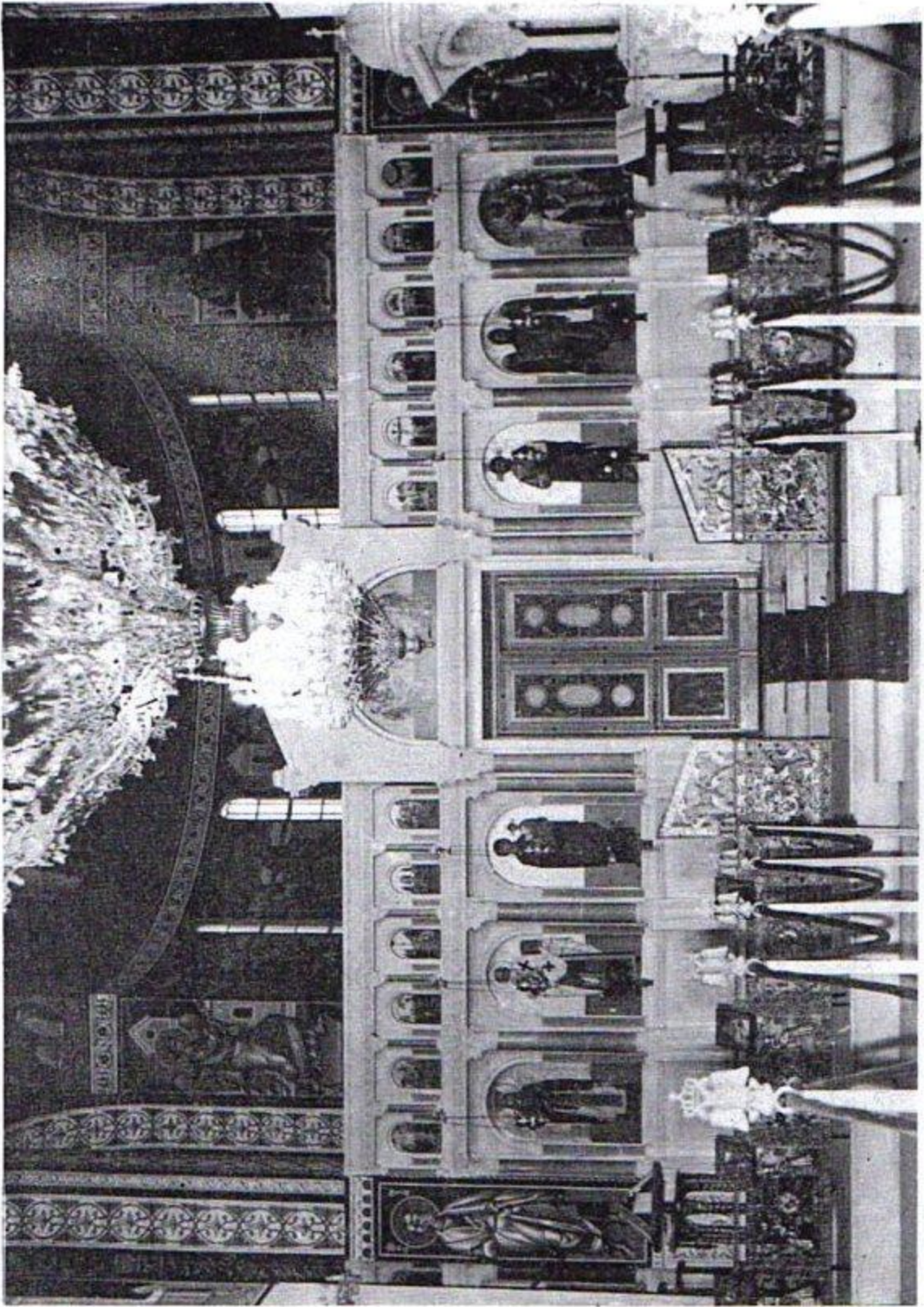
Δεόμεθα τῷ Κυρίῳ ὅπως διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου τοῦ Θαυματουργοῦ φυλάτῃ τὸ θεοπειθὲς καὶ εὐλαδέσιον ποίμνιον ἡμῶν μετὰ παντὸς τοῦ χριστιεπωνύμου πληρώματος.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Λαρίσης τῇ 15ῃ Μαΐου 1978.

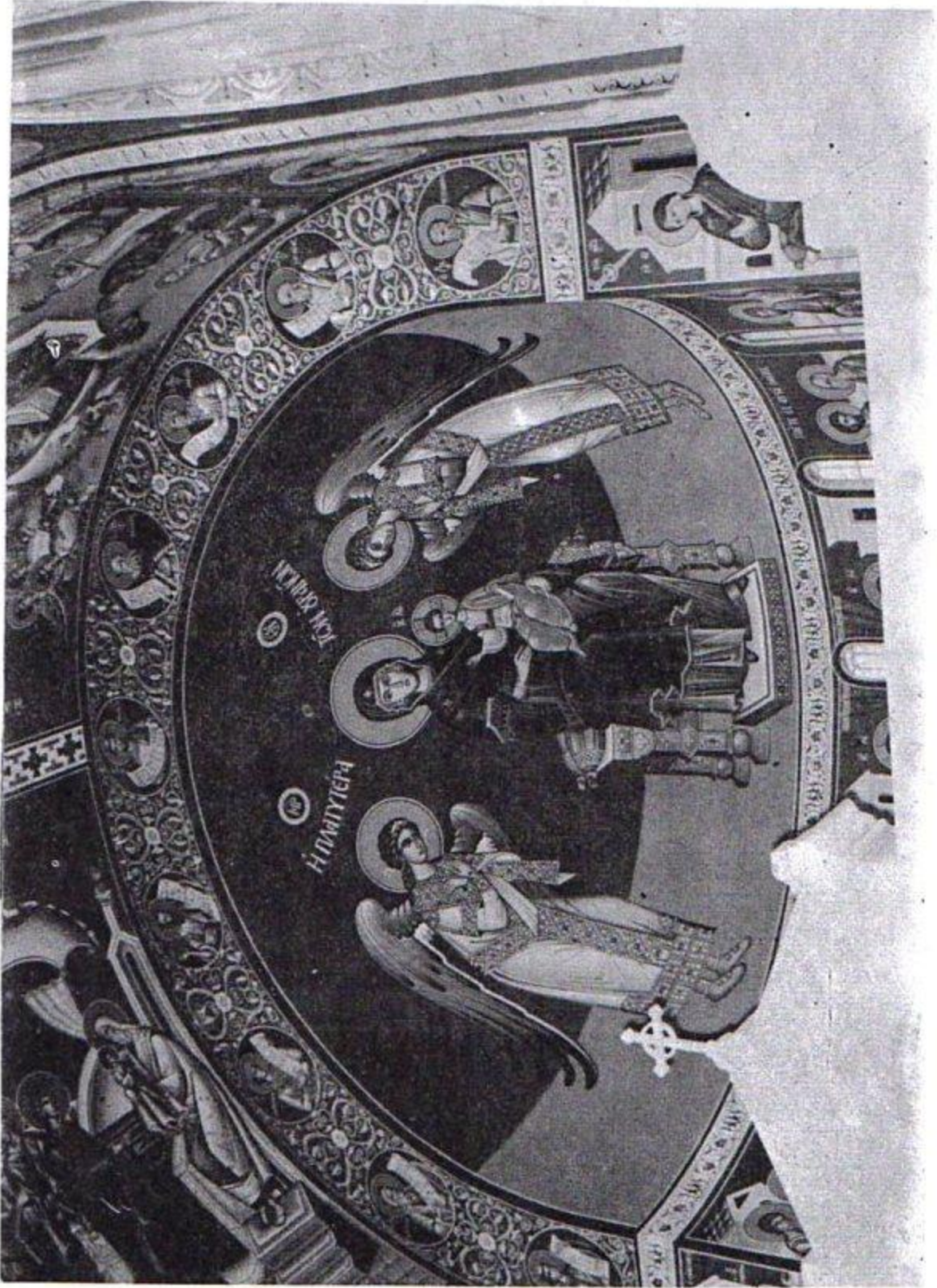
† Ὁ Λαρίσης ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Ἡ Κοίμησις τοῦ Ἁγ. Ἀχιλλίου. (Ἐκ τῆς Ἀυτογράφημας).

TejraNov I. N. Ay. AxiAiou.

Αποφες Πλατιέρας.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ μηνὸς Μαΐου
μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν

ΑΧΙΛΛΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΕΙΔΗΣΙΣ: Εἰς τὴν παροῦσαν ἑορτὴν λαμβάνομεν ὡς ὁδηγὸν τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα.

Ἰστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Ο ὅτε ἀνετέθης τῷ Θεῷ, ὅλης ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας, ἀπὸ νεότητος, τότε σκεῦος εὐχρηστον καὶ πολυτίμητον, δωρεῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, Ἀχίλλιε ὦφθης, καὶ θαυμάτων δύναμιν, πλουσίαν εἵληφας· ὅθεν ὡς Ἀπόστολος ἄλλος, τὸν τῆς εὐσεβείας κηρύττεις, λόγον ἐν τοῖς ἔργοις θαυμαζόμενος.

Ο ὅτε ποιμενάρχης ἱερός, ψήφῳ θεϊκῇ ἀνεδείχθης, Λαρίσης Ἀγίε, τότε κατεφώτισας λόγοις καὶ πράξεσιν, ὡς ποιμὴν ἐνθεώτατος, Πάτερ τὸν λαόν σου, πλάνης τὰ ζιζάνια, ἐκοπῶν Ἀχίλλιε. Ὅθεν Θεσσαλία κανχᾶται, τῇ τῶν σῶν θαυμάτων ἐκφάνσει, καὶ τῇ πρὸς Χριστὸν θερμῇ πρεσβείᾳ σου.

Ο "τε ἐν Συνόδῳ τῇ σεπτῇ, ἡσχυνας Ἀρείου τὴν πλάνην, λόγῳ τῆς χάριτος, τότε ἐβεβαίωσας, ὅπερ ἐκήρυττες, τῷ μεγίστῳ σου θαύματι· ὡς Μωσῆς γὰρ ἄλλος, ἐκ ἀνίκμου ἔλαιον, πέτρας ἀνέβλυσας. Ὅθεν τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν, πάντες ἐξεπλάγησαν Πάτερ, καὶ τὸν σὲ δοξάσαντα ἐδόξασαν.

Χ αῖροις Λαρισαίων ὁ φωστήρ, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν πρέσβυς μέγας, καὶ ἀντιλήπτωρ θερμός, Ἅγιε Ἀχίλλιε, Ἱεραρχῶν καλλονή, Θεσσαλίας ἀγλαΐσμα, Ἑλλάδος τὸ κλέος, στῦλος καὶ ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· ἦνπερ ταῖς πρεσβείαις σου Πάτερ, τῆς Ὁρθοδοξίας τῇ πέτρᾳ, φύλαττε ἐδραῖαν καὶ ἀκλόνητον.

Δόξα. Ἦχος α'.

Ε 'κ παιδὸς τὴν κρείττονα ζωὴν, ὑπελθὼν ὀλοτρόπως, τῶν κατ' αὐτῆς ἀναβάσεων, μυσταγωγὸς ἀνεδείχθης· καὶ θείου φωτὸς πληρωθεὶς, Ἀποστολικῆς ἐξουσίας, ὄργανον γέγονας, Ἱεράρχα Ἀχίλλιε. Ἄλλ' ὡς τῆς Τριάδος κήρυξ μεγαλόφωνος, καὶ θαυμάτων αὐτουργός, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Ἦχος Ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα.

Ἦχος δ'. Οἶκος τοῦ Ἑφραθα.

Ο "λος θεοειδῆς ἀμέμπτῳ πολιτεία. Ἀχίλλιε ἐδείχθης, καὶ μέγας Ἱεράρχης, Λαρίσης ἐχρημάτισας.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Μ έγας ὡς ἀληθῶς, ἐν τῇ Συνόδῳ ὄφθης, τῇ ἐν Νικαία Πάτερ, καὶ ἡσχυνας Ἀρείου, τοῦ δυσσεβοῦς τὸ φρόνημα.

Στίχ. Τίμος ἐναντίον Κυρίου...

Χ αῖρει τῷ σῷ ναῷ, ἡ Λάρισα παμμάκαρ, ἡ πάλαι στερηθεῖσα, τῶν σῶν σεπτῶν λειψάνων, πανδήμως εὐφημοῦσά σε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ἰ "σον ὁμολογεῖς, Πατρὶ τὸν Θεὸν Λόγον, καὶ Πνεύματι τῷ θείῳ, ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις, Πάτερ καὶ ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, σάρκα λαβὼν ἀτρέπτως, ἐκ σοῦ Παρθενο-
μῆτορ, διπλοῦς ὄφθη τῷ κόσμῳ, καὶ τὴν κατάραν ἔλυσε.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ τρισάγιον, τὰ Ἀπολυτικά ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπε-
ρινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τόν Προοιμακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχους σι' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ω'ς τοῦ Πνεύματος ὄργανον, Ἱεράρχα Ἀχίλλιε, καὶ σοφίας κρείττονος ἐνδιαίτημα, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχον, καὶ στῦλον ὀλόφωτον, καὶ νεφέλην φωτεινὴν, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας σε, μακαρίζομεν, καὶ Λαρίσης ποιμένα, θεοφόρον, ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην, τὴν παναγίαν θεόσοφει.

Ε'κ νεότητος Ἁγιε, ἐπιπνοίας τῆς ἄνωθεν, θησαυρὸς πολύτιμος ἐχρημάτισας, καὶ Ἀποστόλων δεξάμενος, τὴν χάριν Ἀχίλλιε, πανταχοῦ περιφανής, διδασκαίς τε καὶ θαύμασιν, ἀναδέδειξαι, καὶ χρισθεῖς μυστικῶς τῷ θείῳ μύρῳ, Ἱεράρχης θεηφόρος, ὠφθης ἐν πᾶσι καὶ ἔνδοξος.

Τῆς Λαρίσης ποιμένα σε, καὶ διδάσκαλον ἔνθεον, Θεσσαλίας πάσης δὲ λύχνον πάμφωτον, καὶ Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, ὡς θεράποντα Θεοῦ, καὶ τοῦ λόγου τῆς πίστεως, θεῖον κήρυκα, ἀναδείκνυσι Πάτερ δαδουχοῦντα, εὐσεβῶν τὰς διανοίας, τῇ δεδομένη σοι χάριτι.

Ε'ν Συνόδῳ τῇ Πρώτῃ σε, ἐθαυμάστωσε Κύριος, ἱερεῖ Ἀχίλλιε ὑπὲρ ἔννοιαν τοῦ γὰρ Ἀρείου τὸ βλάσφημον, ἐλέγξας τῷ λόγῳ σου, προσευχῇ σου πρὸς Θεόν, ἀπὸ πέτρας ἀνέβλυσας, Πάτερ ἔλαιον, καὶ ἐξέπληξας πάντας τοὺς ὀρῶντας, ἀρετῶν σου ἐν τῷ πλούτῳ, καὶ τῷ μεγέθει τῆς χάριτος.

Λαρισαίων τὸν πρόεδρον, καὶ φωστῆρα πολύφωτον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τὸ θησαύρισμα, τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου δέ, συνήγορον μέγιστον, καὶ ὑπέρμαχον θερμόν, τὸν ἐν λόγοις καὶ θαύμασι, καταλύσαντα, τοῦ Ἀρείου τοῦ ἄφρονος τὴν πλάνην, εὐφημήσωμεν ἄξιως, τὸν Ἱεράρχην Ἀχιλλίον.

Η περίβλεπτος πόλις σου, ἦν θεόθεν κεκλήρωσαι, ὥσπερ κληρὸν ἅγιον καὶ θεόσδοτον, πάλαι τῶν θείων λειψάνων σου, τὴν στέρησιν φέρουσα, τῷ ἁγίῳ σου ναῷ, καὶ ἐγκαυχᾶται προστρέχουσα, μετὰ πίστεως, καὶ ἐν τούτῳ τρυγῶσά σου τὴν χάριν, τὴν θερμὴν σου προστασίαν, ἀνακηρύττει Ἀχιλλίε.

Δόξα. Ἦχος πλ. 6'.

Σήμερον ἐν τῇ ἔαρος ὥρᾳ, ὡς ἔαρ μυστικὸν ἐπέφανεν, ἢ τοῦ Ἱεράρχου Ἀχιλλίου μνήμη, τὴν Ἐκκλησίαν εὐφραίνουσα· ὡς ἀρετῶν γὰρ λειμών, τῆς εὐσεβείας γεωργήσας τὰ ἄνθη, πάντα συγκαλεῖται μετασχεῖν τῆς χάριτος, καὶ βοῆσαι αὐτῷ· χαίροις τῆς Ἐκκλησίας στῦλος ἀρραγῆς, καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, θεοκίνητον ὄργανον· χαίροις ὁ τῆς Ἀρείου μανίας καθαιρέτης, καὶ τῶν θαυμάτων θεόβρυτος κρήνη· χαίροις τῆς Λαρίσης ποιμὴν ἐνθεώτατος, καὶ θεῖος πολιοῦχος, τῆς Θεσσαλίας δόξα, καὶ πάσης τῆς Ἑλλάδος πυρσὸς φωτοφανής. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρηρησίαν τῇ Τριάδι Πάτερ, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ'. 13).

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητός, ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐν γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν, ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰ ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι

ζωῆς. καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἢ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν. ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατε καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον μου χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ μεγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ. ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ι'. 12).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χεῖλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτος, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὐ ἂν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὀδηγήσῃ αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθιτοῦντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσῃ ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανόντων δίκαιος ἔλιπε μετὰμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδοῦς· ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ρύσεται αὐτούς, τῇ ἀβουλίᾳ δὲ ἀλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιον ἐκ θήρας ἐκδύνει· ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδεται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν, παγὶς πολίταις, αἰσθησις δὲ δικαίων εὐδοξία. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις· στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεῆς φρενῶν· ἀνήρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' . 7) .

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρωσ, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον. Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ πόλις Λαρισαίων. Ἀχίλλιον τὸν θεῖον Ἱεράρχην, ποιμένα καὶ πρόεδρον, καὶ πολιοῦχον πλουτοῦσα· Ἀποστολικῶς γὰρ Χριστῷ εὐαρεστήσας, ὅσιος καὶ ἄκακος, καὶ ἐν θαύμασι περιφανής, ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθη· καὶ τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, τὰς τῶν αἰρέσεων λύσας συστροφάς, Ὁρθοδοξίας τὴν λαμπρότητα, ἐν σοὶ ἐθησαύρισε· καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύει, διδόναι πᾶσιν ἰλασμόν, καὶ τὸ θεῖον ἔλεος.

Ἦχος β'.

Τῶν Ἀποστόλων ἠμφιεσμένος τὴν χάριν, ὡς ἀρετῶν ὑπογραμμός, λόγῳ καὶ ἔργῳ διέπρεψας, θεοφόρε Ἀχίλλιε· τῆς ἐν Χριστῷ οἰκονομίας γάρ, τὸ μυστήριον ἐτρένωσας, καὶ ἀμνήτους ψυχάς, θεοσόφοις διδαχαῖς ἐφώτισας· καὶ ὡς ἄξιον σκεῦος, καὶ στόμα θεῖον Προφητικῶς, Ἱεράρχης θεόληπτος, τῆς Ἐκκλησίας ὠφθης· τὸ τοῦ Χριστοῦ γὰρ Εὐαγγέλιον, ἱερουργῶν πρακτικῶς, ἐν ὁσιότητι καὶ ἀληθείᾳ. Κυρίῳ καθιέρωσας, περιούσιον λαόν· διὸ Λάρισα ἡ πόλις σου, χαρμοσύνης γεραίρει σε.

*Ηχος γ'.

Ως ἀληθείας φωστήρ, ἐν τῇ Συνόδῳ τῇ Πρώτῃ, τῇ δεδομένῃ σοι χάριτι, διέλαμψας Ἀχίλλιε· καὶ τῷ φωτὶ τῶν λόγων σου, τὴν τοῦ Ἀρείου ἠμαύρωσας, ἐρεσχελίαν τὴν ψυχόλεθρον· τὸν γὰρ Ὑῖὸν ὁμοούσιον, οἶα Λόγον σύνθρονον, τῷ Πατρὶ ἐκήρυξας· καὶ ὡς ἄλλος Μωϋσῆς, ἐκ πέτρας ἀνίκμου, ἔλαιον ἔβλυσας, τὴν τοῦ λόγου πιστούμενος ἀκρίθειαν· ἔνθεν πάντες ἠγάσθησαν, τὴν ἐν σοὶ λαμπρότητα. Ἱεράρχα μακάριε· καὶ νῦν τοῖς ἄνω συνῶν λειτουργοῖς, μὴ παύσῃ ἀναφέρων Θεῶ, τὰς ὑπὲρ ἡμῶν ἰλαστηρίους δεόμεθα.

*Ηχος δ'.

Εὐαγγελίου τέμνων τὴν αὐλακα, καὶ τοῦ λόγου γεωργῶν τὰ σπέρματα, ὡς οἰκονόμος ψυχῶν, καὶ λειτουργὸς θεοειδῆς τῆς χάριτος, τῶν ζιζανίων τὰς ἀκάνθας ἐξέτεμες, καὶ ὡς ἀγρὸν πολύχουν, τὴν σὴν ποιμνὴν τῷ Θεῷ παρέστησας, Ἱεράρχα Ἀχίλλιε· εὐσεβείας γὰρ καρπούς, καὶ ἠθῶν σεμνότητα, καὶ πολιτείαν ἄμεμπτον ἐξήνεγκε· καὶ καλῶς τὸν δρόμον τελέσας, τῆς ἄνω δόξης ἠξίωσαι, ἡμῖν Χριστὸν ἰλεούμενος.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν Λαρισαίων ποιμενάρχην καὶ πρόεδρον, Ἀχίλλιον τὸν μέγαν, ὡς Θεσσαλίας πάσης σκοπόν, ἀσμάτων ἄνθεσι καταστέψωμεν· σοφῶς γὰρ ποιμάνας, ἐν ὁσιότητι καὶ ἀληθείᾳ, τὴν λαχοῦσαν ποιμνὴν, ἐν δόγμασι θεόληπτος, καὶ ἐν θαύμασι περιβλεπτός, καὶ ἐν Ἐκκλησίᾳ Δαβιτικῶς Ὀσίων, μυσταγωγὸς θεοειδῆς, τῶν κρειπόνων ὄφθη, ἀπαύστως πρεσβεύων, διδόναι πᾶσι πταισμάτων ἄφεσιν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.

*Ηχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ τῆς Λαρίσης φωστήρ, τῆς Θεσσαλίας τὸ περιβλεπτόν καύχημα, ἀπάσης τῆς Ἐκκλησίας, ὁ διανγῆς ὀφθαλμός, ἐναρέτων ἔργων ὑποτύπωσις, Ἀχίλλιε Ὅσιε, Παρακλήτου κειμήλιον, Ὁρθοδοξίας, ἀκατάσειστον ἔρεισμα, λειμῶν εὐοσμος, θεωρίας καὶ πράξεως· στόμα τὸ θεοκίνητον, δογμάτων τῆς πίστεως· τῶν διδαγμάτων χειμάρρους, τῶν ἱερῶν ὁ ἀείρουτος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται...

Θεῖω λελαμπρυσμένος φωτί, ὡς Ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ ἐνθεώτατος, καὶ μύστης τῶν ἀπορρήτων, τῇ ἐν Νικαίᾳ σοφῇ, ἱερᾷ Συνόδῳ χαίρων ἔσπευσας, καὶ πᾶσαν ἐφίμωσας, τοῦ Ἁρείου Ἀχίλλιε, δεινὴν μανίαν, τὸν Ἰῖδὸν ὁμοούσιον, καὶ ὁμόθρονον, τῷ Πατρὶ ὡς ἐκήρυξας· ὄθεν καὶ βλύσας ἔλαιον, ἐκ πέτρας τῷ λόγῳ σου, ἐθαυμασιώθης ὡς μέγας, Θεοῦ θεράπων καὶ γνήσιος. Καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ θεῖον ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Χαίρει ἡ κληρουχία ἡ σή, ἐγκανχωμένη τῇ θερμῇ προστασίᾳ σου, Ἀχίλλιε Ἱεράρχα, καὶ τῷ σεπτῷ σου ναῷ, ἀδιστακτῶ πίστει προσπελάζουσα, λαμβάνει ἐκάστοτε, τὰ αἰτήματα Ἁγιε, καὶ τὴν ἀγίαν, καὶ πανέορτον μνήμην σου, ἐορτάζουσα, ἐκ μυχίων κραυγάζει σοι· Σκέπε καὶ διαφύλαττε, ἀπαύστως τὴν πόλιν σου, τὴν ἐκ ψυχῆς ἀφορῶσαν, πρὸς τὴν ὀξειαν πρεσβείαν σου, καὶ δίδου παμμάρκαρ, τῆς σεπτῆς σου εὐλογίας, ἡμῖν τὰς χάριτας.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἱεραρχίας κανόν, καὶ Ἐκκλησίας προπύργιον ὡς μημητῆς Ἀποστόλων, ὄφθης Ἀχίλλιε Ὅσιε· ἡ γὰρ ζωὴ σου ἀγγελικῆ, θαύμασι πιστουμένη, καὶ ὁ λόγος θεόσοφος, Ὁρθοδοξίας ἐκφαίνων τὴν ἔλλαμψιν, Ἱεράρχα μακάριε. Καὶ νῦν Ἀποστολικῶς τὸν δρόμον τελέσας, σὺν Ἀποστόλοις ἰκέτευε, σώζεσθαι τοὺς σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

τὸ τρισάγιον, καὶ τὰ Ἀπολυτίκια.

Τὸ γνωστὸν παλαιόν. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα ἡ Θεσσαλία, σὲ ἀκοίμητον φρουρὸν προστάτην, καὶ τῆς Λαρίσης ἡ πόλις ἀδάμαντα, ἡ Ἐκκλησία τὴν εὐηχον σάλπιγγα, τὸ τοῦ Ἰῖοῦ ὁμοούσιον κηρύξασαν. Πάτερ Ἁγιε, Ἱεράρχα Ἀχίλλιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τῆς Λαρίσης ποιμένα καὶ προστάτην θερμότατον, καὶ τῆς Θεσσαλίας φωστήρα Ἱεράρχα Ἀχίλλιε, ἡ χάρις σε ἀνέδειξε Θεοῦ, ὡς σκεῦος οὐρανίων δωρεῶν· διὰ τοῦτο ὡς μεσίτην σε πρὸς Θεόν, γεραίρομεν κραυγάζοντες· δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ θαυμαστώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν μνήμην σου σοφέ, τὴν ἁγίαν τελοῦντες, ὑμνοῦμεν εὐλαβῶς, τοὺς σεπτοὺς σου ἀγῶνας, δι' ὧν Πάτερ Ἀχίλλιε, τοῦ Ἀρείου τὴν αἵρεσιν, καταβέβληκας, καὶ τῆς αὐτοῦ πικρᾶς λύμης, ἀδιάφθορον, τὴν σὴν διέσωσας ποίμνην, Πατέρων ἀγλαΐσμα.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Μετά τήν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο' μέγας Ἀχίλλιος, ὁ τῆς Λαρίσης φωστήρ, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐνδεδυμένος στερωῶς, Ἀρείου κατέβαλε, πᾶσαν τὴν φληναφίαν, ἐν Συνόδῳ τῇ Πρώτῃ, ἔλαιον δὲ ἐκ πέτρας, παραδόξως πηγάσας, τοῖς πᾶσιν ἐβεβαίωσε, τὸ ἔνθεον κήρυγμα.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Α'ποστόλων τὴν χάριν πεπλουτηκῶς, Ἱεράρχης ἐδείχθης περιφανῆς, καὶ πᾶσιν ἐκήρυξας, εὐσεβείας τὴν ἔλλαμψιν, ἐν θαύμασιν ἐκλάμπων, καὶ τρόπων χρηστότητι, καὶ τῶν ψυχῶν καθαίρων, τὸν ρύπον τῷ λόγῳ σου ὄθεν καὶ Ἀρείου, καθελὼν τὴν μανίαν, ὁσίως ἐποίμανας, τὴν σὴν ποίμνην Ἀχίλλιε, ὡς ποιμὴν ἐνθεώτατος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Και τὸ τῆς Ἑορτῆς

Τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

κατὰ τὴν Πραχάχαι Εὐαγγέλιον Ἱεραρχικόν.
 περίοδον πρὸ τοῦ Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...
 Ν' φαχμοῦ τὸ
 "Ἀνάσταθι Χριστῆ"

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Τοῦ Εὐαγγελίου τὸν λόγον προφαίνων, ὁσίως καὶ ἀμέμπτως τῷ Θεῷ ἱεράτευσας. Ἱεράρχα Ἀχίλλιε τῆς γὰρ ἡμέρας τὸν καύσωνα, καὶ τῆς νυκτὸς τὸν παγετὸν ὑπομείνας, εἰς ἑκατὸν ἠϋξήσας, τὸ δοθέν σοι τάλαντον καὶ νῦν τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ τυχών, μὴ παύσῃ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Εἶτα οἱ κανόνες, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

«Τὰς Ἀχιλλίου ἀρετὰς μέλπω, Γερασίμου».

Ὡδή α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάς ὁμοούσιος. Πάτερ Ἰῆ Πνεῦμα Ἅγιον, τὸν νοῦν μου καταύγασον, ὅπως ὑμνήσω φαιδρῶς, Ἀχιλλίου σου, τοῦ θείου Ἱεράρχου, τὸν βίον τὸν ἔνθεον, καὶ τὰ κελεύσματα.

Α'μέμπτως ἱερεύσας, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ ἡμῶν, Ἀχίλλιε Ὅσιε, ὡς Ἱεράρχης σοφός, ἐκ νεότητος, Χριστῷ ἀκολουθήσας, καὶ πᾶσαν τὴν πρόσκαιρον, λιπῶν ἀπόλαυσιν.

Σοφίας τῆς κρείττονος, δοχεῖον ὄφθης ὑπέριμον, τὸν νοῦν καθηράμενος, δι' ἐναρέτου ζωῆς ὅθεν πέπλησαι, φωτὸς ἐπουρανοῦ, καὶ πᾶσιν ἐκήρυξας, λόγον τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Α'σπόρως συνέλαβες, τὸν Ὑπερούσιον Κύριον, ἀφθόρως δὲ τέτοκας, τοῦτον Πανάχραντε. Τίς ὑμνήσει σου, τὰ μεγαλεῖα Κόρη; ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ Παντοκράτορος.

Ὁδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Χριστὸν ἐκ νεότητος ποθήσας, καὶ τούτῳ πιστῶς ἀκολουθῶν, ξένος τῷ κόσμῳ γέγονας, καὶ ξένων κατηξίωσαι, παρὰ Θεοῦ Ἀχίλλιε. ὡς ἀληθῶς δώρων Ὅσιε.

Γάσεις τελῶν χάριτι θεία, καὶ πᾶσι κηρύττων ἱερῶς, διδάγματι σωτήρια. Ἀχίλιε μακάριε. ἀρχιερεὺς θεόληπτος, παρὰ Θεοῦ προκεχρίσται.

Λαμπρύνας σαυτόν πράξεισι θείαις. ποιμὴν τῆς Λαρίσης ἱερός, καὶ ἱεράρχης ὄσιος, ὠφθῆς Πάτερ Ἀχίλλιε. θαυμάτων βλύζων χάριτος. ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Λαμπρὸς χρυσαυγίζουσα ὠράθης, τὸ φῶς τῆς ζωῆς ὑπερφυῶς, τεκοῦσα ὕλη σώματος. Χριστὸν τὸν Παντοδύναμον. παθῶν λύουσα ζόφωσιν. ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν Ἀχραντε.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖῳ Πνεύματι, λελαμπρυσμένος, ποιμὴν ἄριστος, Λαρίσης ὠφθῆς, καὶ θαυμάτων αὐτουργὸς ἀναδέδειξαι, Ἀρχιεράρχα παμμάκαρ Ἀχίλλιε, οἶα θεράπων Θεοῦ γνησιώτατος. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Ὁδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

Γθύνας τὴν ποιμνὴν σου Πάτερ σοφέ, λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ θαύμασιν, ἐπὶ λειμῶνας ψυχοτρόφων ἀρετῶν, καὶ τῷ Χριστῷ Ἀχίλλιε, ταύτην σεσωσμένην προσήγαγες.

Ομβροῖς διδαγμάτων σου ἱερῶν, τὰς κεχερσωμένας κατήρδευσας, καρδίας Πάτερ, κατασπείρας ἐν αὐταῖς, τὸν λόγον τὸν σωτήριον, πρὸς καρποφορίαν οὐράνιον.

Υψώσας τὸν νοῦν σου πρὸς τὸν Θεόν, μέσῳ τῆς Συνόδου ἱστάμενος, Πάτερ τῆς πρώτης, καὶ ἐκ πέτρας θαυμαστῶς, ἔλαιον θεῖον ἔβλυσας, πάντας καταπλήξας Ἀχίλλιε.

Θεστοκίον.

Α΄φραστος ὁ τόκος σου πέλει Ἀγνή, πᾶσι καὶ ἀπόρητος Ἄχραντε· Θεὸν γὰρ τίκεις, μετὰ σώματος ἡμῖν. ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου. ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενον.

ᾠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρωννύμενος Ἄγιε, τοῦ Παρακλήτου χάριτι, ἥσχυνας Ἀρείου δεινὴν πλάνην, καὶ ὁμοούσιον ἀνεκήρυξας, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ Τίόν, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, θεηγόρε Ἀχίλλιε.

Ε΄ν πόα τῆς πίστεως, τὴν ποιμνὴν σου ὠδήγησας, καὶ εἰς χλόην θείων ἐνταλμάτων, καὶ ἐφ' ὑδάτων πηγᾶς τῆς χάριτος, οἶά περ ποιμὴν ἀληθινός, Ἄγιε Ἀχίλλιε· διὰ τοῦτο γεραίρει σε.

Τὸ θεῖόν σου λείψανον, ὡς πλοῦτος ἀγιάσματος, πάλαι ἢ σὴ πόλις κεκτημένη, φαιδρῶς ἐσκίρτα Πάτερ Ἀχίλλιε· νῦν δὲ τῇ στερήσει τῇ αὐτοῦ, τὸν ναόν σου κέκτηται, ὡς λιμένα ἀχείμαστον.

Θεστοκίον.

Α΄γγέλων βασίλισσα, ἐδείχθης Μητροπάρθενε, ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ἀπάντων, Χριστὸν τεκοῦσα ὑπερφυῶς ἐν σαρκί· ὄθεν βασιλείας οὐρανῶν, κληρονόμον δεῖξόν με, τὸν ἀχρεῖον ἱκέτην σου.

ᾠδὴ στ΄. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Σοφία Πάτερ τῶν λόγων σου, Ἀρείου τὴν ἀπάτην ἐφαύλισας, καὶ τὴν Ὁρθόδοξον, πίστιν τρανῶς ἐδογματίσας, Ἀχίλλιε τρισμάκαρ, ὡς πλήρης χάριτος.

Μέγας ἐν θαύμασι πέφηνας, Ἀχίλλιε ποιμὴν ἱερώτατε, καὶ μείζον Ἄγιε, ἐν προστασίαις ἐκάστοτε· διὸ ἐν σοὶ καυχᾶται, Πάτερ ἢ Λάρισα.

Ε΄ν Ἱεράρχαις θεόληπτος, ὑπάρχων θεοφόρε Ἀχίλλιε, ὡς ἄστρον πάμφωτον, ἐν τῇ συνόδῳ ἀνέλαμψας, τῇ Πρώτῃ καταισχύνας, τοὺς ματαιόφρονας.

Θεοτοκίον.

Λυχνία ὄφθης ἐπτάφωτος, χαρίσμασι Παρθένε τοῦ Πνεύματος, περιαστράπτουσα, καὶ τοὺς ἐν σκότει ὑπάρχοντας, παθῶν καὶ ἀμαρτίας, ταχέως σώζουσα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς Θεσσαλίας τὸν ἀστέρα τὸν ὑπέρλαμπρον
Καὶ Λαρισαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀνύστακτον
Κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν ἐκβοῶντες·
Παρηρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον
Ἐκ παντὸς ἡμᾶς κινδύνου ἐλευθέρωσον
Ἵνα κράζωμεν, χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Ὁ Οἶκος.

Αγγελος ἐκ τῶν τρόπων, ἐν τῷ κόσμῳ ἐφάνης, Ἀχίλλιε σοφὲ Ἱεράρχα· καὶ νῦν Ἀγγέλων δήμοις συνών, τῶν τῆς Τριάδος ἐντροφᾶς ἐλλάμπει. δι' ὧν πυρσεύεις ἅπαντας, τοὺς ἐκβοῶντας σοι τοιαῦτα.

Χαίρε τὸ ἄστρον τὸ τῆς Ἑώας
Χαίρε τὸ φέγγος τῆς Θεσσαλίας
Χαίρε τῆς Λαρίσης ποιμὴν ἐνθεώτατος
Χαίρε Ἐκκλησίας φωστὴρ τηλαυγέστατος
Χαίρε κήρυξ ὁ πολύφωνος τῆς Θεότητος Χριστοῦ
Χαίρε ξίφος τὸ ἀμφίστομον τῆς ἀπάτης τοῦ ἐχθροῦ
Χαίρε ὅτι καθεῖλες τοῦ Ἀρείου τὸ θράσος
Χαίρε ὅτι παρέχεις Ὁρθοδόξοις τὸ κράτος
Χαίρε λαμπτὴρ τῆς πίστεως πάμφωτος
Χαίρε πιστῶν ὁ θεῖος διδάσκαλος
Χαίρε πολλῶν αὐτουργεῖ θυμασιῶν
Χαίρε λειμῶν δωρεῶν οὐρανίων.

Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Συναξάριον.

Τῇ ιε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀχιλλίου Ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης, τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Λαλεῖ Λάρισα σὰς ἀριστείας ξένας.

Μνήμην ἔχουσα καὶ θανόντος σου Πάτερ.

Πέμπτη καὶ δεκάτη νόες ἦσαν ἔνθεν κτῆρ Ἀχιλλίου.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐν Ἱεράρχαις ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξ εὐσεβῶν γεννητόρων φῦς καὶ ἀνατραφεὶς, δι' ὧν εὐσέβειαν καὶ θεοσέβειαν, μετὰ τῶν ἑξωθεν μαθημάτων, καὶ τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύεται. Πάσαις δὲ ταῖς κατὰ Θεὸν ἀρεταῖς ἑαυτὸν κατακοσμήσας, καὶ θαυμάτων δύναμιν δεξάμενος, καὶ Ἀποστολικὴν χάριν εἰληφώς, Ἀρχιερεὺς τῆς δευτέρας Θετταλίας ἐν τῇ Λαρισαίων παρὰ πάντων τῶν τὴν Ἑλλάδα οἰκούντων ἀναγορεύεται, ὡς πολύτιμον σκεῦος τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Καὶ ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτη Συνόδῳ παραγεγόμενος, καὶ μέχρι τέλους τοῖς θεοφόροις Πατράσι συγκαμῶν καὶ συναγωνισάμενος, καὶ τὸν Ἄρειον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καθελῶν, καὶ ἀναθέματι παραπέμψας, καὶ ἔλαιον παραδόξως ἐξ ἀνίκμου πέτρας ἐν μέσῳ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου συλλόγου ἀναβλύσας, καὶ παρὰ πάντων μεγάλως τιμηθεὶς καὶ θαυμαστωθεὶς διὰ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετήν, αὐτῆς εἰς Λάρισαν ἔρχεται· καὶ ναοὺς εἰδωλικοὺς πλείστους καταστρεφάμενος, καὶ δαίμονας ἐξ ἀνθρώπων διώξας, καὶ ἄλλα πάμπολλα θαύματα κατεργασάμενος, ἐν εἰρήνῃ τὸν βίον ἀπέλιπεν, εὐκτηρίους οἴκους ἐκ βάθρων αὐτῶν ἀνεγείρας, καὶ παντοίως κατακοσμήσας. Τεθησαύριστα δὲ τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον ἐν Λαρίσῃ, πηγὴ ἰαμάτων καὶ θαυμάτων γνωριζόμενον τῇ ἀνεκφοιτήτῳ δωρεᾷ τοῦ Παρακλήτου· περὶ δὲ τὸ χιλιοστὸν ἀπὸ θεογονίας ἔτος ἐπεδραμόντων Σλάβων, μετενήνεκται ὁ πολύτιμος οὗτος θησαυρὸς ἐκ Λαρίσης παρ' αὐτῶν εἰς τινα νησίδα ἧς ἡ κλῆσις Πρέσπα· τμῆμα δὲ ἐξ αὐτῶν φυλασσόμενον τέως ἐν τῇ Δουσίκου λεγομένη Μονῇ, δεδωρηται τῇ αὐτοῦ πόλει, θησαυριζόμενον ἐν τῷ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ Μητροπολιτικῷ ναῷ.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐκ πυρός.

Πεποικιλμένος ἀρεταῖς, ὠφθης εὐκλεῖς Ἱεράρχης, καὶ τὸν Υἱὸν μονογενῆ, τοῦ πατρὸς καὶ ὁμοούσιον Ὅσιε, ἐκβοῶν ἀνεκήρυξας· ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ω'ς κεκρυμμένος θησαυρός, ὤφθης τὸ σὸν ἅγιον σκῆνος, φανερωθὲν ἀπὸ τῆς γῆς· ἀλλὰ τοῦτο τῆς σῆς ποιμνῆς συλήσαντες, τῆς σῆς χάριτος Ἅγιε, οὐδαμῶς ἡμᾶς ὑστέρησαν Πάτερ.

Γενοῦ θεορμῆ καταφυγῆ, τῇ κληρονομίᾳ σου Πάτερ, τῇ τῆς ἀγίας σου σοροῦ, στερηθείσῃ ἀλλὰ πίστει ἐκάστοτε, προσιούσῃ τῷ οἴκῳ σου, καὶ τὴν θεϊαν σου ἀντίληψιν ἐκζητούσῃ.

Θεοτοκίον.

Ε'κ τῆς ἀχράντου σου γαστροῦ, ὤφθη μετὰ σώματος Κόρη, ὁ Ἵπερούσιος Θεός, τοῖς ἀνθρώποις δι' ἀμέτρητον ἔλεος, καὶ πηγὴν σε ἀνέδειξεν, εὐλογίας τοῖς πιστῶς σε ὑμνολογοῦσι.

ᾠδὴ η'· Παίδας εὐαγεῖς.

Ράβδῳ τῶν ἐνθέων σου δογμάτων, ἀπήλασας ἐκ τῆς ποιμνῆς σου Ἀχίλλιε, οἷα ἐνθεώτατος, Ἱεράρχης Ὅσιε, αἰρετικῶν συστήματα καὶ ὁμοούσιον, ἐκήρυξας Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ, τὸν σεσαρκωμένον, Ὑῖὸν δι' εὐσπλαγγίαν.

Αφθονα ἰάματα ἢ θήκη, ἐπήγαζεν ἐπομβρίαις θείου Πνεύματος, τῶν σεπτῶν λειψάνων σου, πάλαι ἐν τῇ πόλει σου· νῦν δὲ ὁ θεῖος οἶκός σου Πάτερ Ἀχίλλιε, χαρὰν καὶ ψυχικὴν εὐφροσύνην, τοῖς ἐν εὐλαβείᾳ, προστρέχουσι παρέχει.

Στόμα γεγονῶς τοῦ Θεοῦ Λόγου, Ἀχίλλιε ἰσαγγέλῳ πολιτείᾳ σου, λόγον τὸν σωτήριον, ἅπασι παρέθηκας, καὶ τῷ Θεῷ ἱερεύσας καθάπερ ἄγγελος· καὶ νῦν σὺν τοῖς Ἀγγέλοις χορεύων, βλέπεις Ἱεράρχα, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον.

Θεοτοκίον.

Ινα τῆς κατάρτας τῆς ἀρχαίας, ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ δι' ἀγαθότητα, τοὺς ἀνθρώπους ρύσῃται, ἄνθρωπος ὁ ἀναρχος, ἐκ σοῦ ὠράθη Ἅχραντε καὶ ἐπανήγαγεν, ἡμᾶς πρὸς τὴν οὐράνιον δόξαν, ἐξ ἧς φθόνῳ τὸ πάλαι, πεπτώκαμεν τοῦ πλάνου.

ᾠδὴ θ'· Ἄπας γηγενής.

Μνήμην ἱεράν, τελεῖ καὶ πανέορτον τῆς σῆς κοιμήσεως, Ἅγιε Ἀχίλλιε, ἡ Λαρισαίων πόλις χορεύουσα· ποιμένα γὰρ σε ἔσχηκε καὶ ἀντιλήπτορα, καὶ μεσίτην, πρὸς τὸν Θεὸν θεορμότατον, ἦν φυλάττοις ἐκ πάσης κακώσεως.

Ο μβροισ μυστικοῖς, τῶν σῶν παρακλήσεων παιθῶν τοὺς ἄνθρα-
κας, Ἁγιε Ἀχίλλιε, τῶν τυραννούντων ἡμᾶς κατάσβεσον, καὶ
ἐξαιρέτως φύλαττε ταύτην τὴν πόλιν σου, πάσης βλάβης, πίστει κα-
ταφεύγουσαν, καθ' ἐκάστην τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Υ μνους ἱερούς, ὑφαίνομεν Ἁγιε τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, καὶ θερμῶς
βοῶμέν σοι, ἀπὸ καρδίας Πάτερ Ἀχίλλιε. Δίδου ἡμῖν τοῖς τέ-
κνοις σου τὴν εὐλογίαν σου, ἀποτρέπων, ἀφ' ἡμῶν πᾶν σκάνδαλον,
ὡς προστάτης ἡμῶν συμπαθέστατος.

Θεοτοκίον.

Υ ψωσας ἡμῶν, τὴν φύσιν τὴν ἐκπτωτον Θεὸν τὸν Ὑψιστον.
ἀπορρήτως τέξασα, ἐν ἀνθρωπίνῃ μορφῇ δι' ἔλεος· διὸ ὡς
σωτηρίας σε πύλην δοξάζομεν, καὶ βοῶμεν. Χαίροις Παμμακάρι-
στε, Θεοκότε Ἀγνή Ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τ οῦ Παρακλήτου Ἁγιε, δεδεγμένος τὴν χάριν, τῶν Λαρι-
σαίων πρόεδρος, θεοφόρος ἐδείχθης. Ἀχίλλιε Ἱεράρχα· ἐν-
θεν ἐν τῇ Συνόδῳ, τῇ ἐν Νικαίᾳ ἔλαμψας, τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων καὶ
τὴν σαθράν, τοῦ Ἀρείου ἡσχυνας φληναφίαν. Τριάδα ὁμοούσιον.
ὀρθοδόξως κηρύττων.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστώμεν στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τ ὸν εὐκλεῖ Ἱεράρχην Χριστοῦ Ἀχίλλιον, ὡς τοῦ Εὐαγγελίου,
πρακτικὸν ὑποφήτην, καὶ μύστην τῆς Τριάδος θεοειδῆ, ἀνυ-
μνήσωμεν λέγοντες. Μὴ διαλίτης πρεσβεύων Πάτερ αεί, τοῦ σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τ ὶων Λαρισαίων ἡ πόλις σήμερον τέρπεται, τὴν μνήμην σου τε-
λοῦσα, τὴν πανέορτον πόθῳ. Ἀχίλλιε παμμακάκα Ἱεραρχῶν,
ιερὸν ἐγκαλλώπισμα· ταύτης ποιμὴν γὰρ ἐδείχθης καὶ πρεσβευτὴς
πρὸς Θεὸν Πάτερ θερμότατος.

Ε 'ν τῇ Συνόδῳ τῇ Πρώτῃ Πάτερ 'Αχίλλιε, λαμπρῶς ἀνακηρύττεις, λόγῳ ἅμα καὶ ἔργῳ, τὸν Λόγον ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι Ὁσίῳ, καὶ τοῦ 'Αρείου καθείλες ὡς βδελυκτὴν. τὴν τομὴν τε καὶ διαίρεσιν.

Τ ὠν ἀρετῶν τὸ ταμεῖον, ὁ τῶν θαυμάτων κρουνός, τὸ τῶν Πατέρων κλέος, 'Εκκλησίας ὁ στῦλος, ἀπάσης Θεσσαλίας φωστὴρ ὁ λαμπρός, τῆς Λαρίσης ὁ πρόεδρος, καὶ πολιούχος ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ἀνυμνεῖσθω νῦν 'Αχίλλιος.

Δόξ. 'Ηχος πλ. α'.

Α 'ποστολικῶς πολιτευσάμενος, λαμπροτέραν τὴν στολὴν εἰργάσω, Εὐαγγελικοῖς ἀγῶσιν, 'Ιεράρχα 'Αχίλλιε ὡς τοῦ Χριστοῦ γὰρ μιμητῆς, καὶ μαθητῆς ἀληθῆς, ἐπαξίως διέπρεψας, καὶ θαύμασιν ἐκφαίνεις, ἦν θεόθεν ἐκτήσω δωρεάν, εἰς ἀνάκτησιν ψυχῶν, καὶ καθάρσεις ὑψωμάτων, κατὰ τῆς ἀληθείας. Διὸ Λάρισα ἡ πόλις σου, τῇ σῇ δόξῃ κλειίζεται, καὶ Θεσσαλία πᾶσα, τὰ σὰ γεραίρει προτερήματα, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ 'Εκκλησία, χαρμοσύνως τιμᾷ σε ἦν διὰ παντὸς ἀνεπιβούλευτον, ἐκ πάσης πλάνης φύλαττε, τῇ πρὸς Θεὸν προσβεία σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ἡ τὸ τοῦ Πάσχα.

Α 'ναστάσεως ἡμέρα. . .

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ στ'. ὠδή. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. . .

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις ὁ Λαρίσης θεῖος ποιμὴν· χαίροις Θεσσαλίας, ὁ ἀκοίμητος ὀφθαλμός· Χαίροις τῆς Τριάδος, ὑπέρομαχος ὁ μέγας, Ἁγίλλιε παμμάκαρ, πιστῶν ἀντίληψις.

Δίστιχον.

Ἁχιλλίου μάρτυρος Ἀρχιεράρχου.

Γεράσιμος ὕμνησε τὰς ἀριστείας.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ

Εἰς τὸν ἐν Ἀγίοις Πατέρα ἡμῶν

ΑΧΙΛΛΙΟΝ

Ἀρχιεπίσκοπον Λαρίσης, τὸν θαυματουργὸν

Ποίημα Γερασίου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ἃ τὸ Θεὸς
ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ω'ς Ἱεράρχης τοῦ Χριστοῦ Θεοφόρος, καὶ τῆς Λαρίσης εὐ-
κλεῆς ποιμενάρχης, Ἀρχιερεῦ Ἀχίλλιε μακάριε, πάσης ἡμᾶς
λύτρωσαι, ἐπηρείας καὶ θλάβης, νόσων τε καὶ θλίψεων, καὶ πικρῶν
συμπτωμάτων, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου σοφέ, ὡς ἀντιλή-
πτωρ, ἡμῶν συμπαθέστατος.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνά-
ξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο,
ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ
ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παν-
τοίων δεινῶν.

Ἦχος Ν'. καὶ ὁ κανὼν οὗ τῆ ἀκροστιχίς.

«Δίδου σὴν χάριν ἡμῖν ὦ Πάτερ. Γερασίου».

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑμνὸν διοδοῦσας.

Δοχεῖον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, χαρίτωσον Πάτερ, τὰς καρδίας
καὶ τὰς ψυχάς, τῶν πίστει καὶ πόθῳ προσιόντων, τῇ σῇ πρε-
σβείᾳ παμμάκαρ Ἀχίλλιε.

Ι'άσεις πηγάζων παντοδαπός, ιάτρευσον Πάτερ, τοὺς τρωθέν-
τας βέλει δεινῶ, παθῶν ἐπηρεία τοῦ Βελίαρ, καὶ πᾶσιν αἶτει
'Αχίλλιε ἄφεσιν.

Διάρας τὰς χεῖράς σου νοερῶς, εὐλόγησον Πάτερ, τοὺς ἐστῶ-
τας πανευλαβῶς, παμμάκαρ τῇ θεῖα σου Εἰκόνι, καὶ πᾶσι δί-
δου χαρὰν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ο'λόφωτον σκήνωμα τοῦ Θεοῦ, Κεχαριτωμένη, Παντευλόγητε
Μαριάμ, παθῶν μου διάλυσον τὸν ζόφον, καὶ μετανοίας φω-
τί με καταύγασον.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Υ'περήφανον ὄφιν, τὸν καθ' ἡμῶν αἶροντα, γλῶσσαν ἰοβόλον
κακίας, σύντριψον Ἄγιε, τῇ ἀντιλήψει σου, καὶ πρὸς τὰς
τρίβους Κυρίου, τὰς ψυχὰς 'Αχίλλιε, ἡμῶν ὀδήγησον.

Σὲ προστάτην καὶ ρύστην, καὶ βοηθὸν ἔτοιμον, πάντες Λαρισαῖοι
πλουτοῦντες, θερμῶς βοῶμέν σοι· Σκέπε 'Αχίλλιε, πάσης δει-
νῆς δυσπραγίας, τὴν κληρονομίαν σου, ὡς συμπαθέστατος.

Η' ἀκένωτος χάρις, ἣν ἐκ Θεοῦ κέκτησαι, βρῦει ἐκ τοῦ θείου
ναοῦ σου, ὡς ὕδωρ ἄφθαρτον, καταδροσιζουσα, τὰς φλεγομέ-
νας καρδίας, πάθεισι καὶ θλίψεσι, Πάτερ 'Αχίλλιε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθεῖς τῇ κακίᾳ, ὡς ὑπαχθεῖς Ἄχραντε, πάσαις τοῦ ἐχ-
θροῦ ἐπηρείαις, πίστει κραυγάζω σοι· Ζωῆς ὡς τέξασα, τὸν
ἀρχηγὸν Θεοτόκε, τὴν ψυχὴν μου ζώωσον, τῇ σῇ χρηστότητι.

Διάσωσον πάσης ἀνάγκης 'Αχίλλιε Ἱεράρχα, τοὺς ἐν πίστει
τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχοντας, καὶ τῶν παισμάτων τὴν ἄφεσιν
ἡμῖν αἶτει.

'Επίβλεψον ἐν εὐμενεΐᾳ. . .

Αἰτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Πρεσβεία θερμή.

Πρεσβείαν τὴν σὴν, ὡς ἰσχυρὸν προπύργιον, πλουτοῦντες αἰεί, ραδίως ἀποτρέπομεν, τὰ καθ' ἡμῶν βουλευματα, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος Ἁγίε, οὗ τῆς μανίας λύτρωσαι ἡμᾶς. Ἀχίλλιε Πάτερ ἱερώτατε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Χαρμονὴν δίδου Ἁγίε, τοῖς κεκρατημένοις λύπαις καὶ πάθεσιν, ὡς χαρᾶς τῆς θείας μέτοχος, καὶ τοῖς ἐν ἀνάγκαις ἀπολύτρωσιν.

Α'οράτως ἐπίβλεψον, ἐπὶ τοὺς ἐστῶτας πιστῶς Ἀχίλλιε, τῇ Εἰκόνι σου μακάριε, καὶ παράσχου τούτοις τὰ αἰτήματα.

Ρῶσιν αἶτει καὶ ἴασιν, τοῖς ἐν ἀσθενείαις καὶ περιστάσεσι, καὶ πταισμάτων τὴν συγχώρησιν, τοῖς σὲ μακαρίζουσιν Ἀχίλλιε.

Θεοτοκίον.

Ι'ατρὸν ἢ κύησασα, καὶ Σωτῆρα πάντων Χριστὸν τὸν Κύριον, σωτηρίας με ἀξίωσον, Κεχαριτωμένη Μητροπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέκρωσον σοφέ, τῶν παθῶν τὴν ἐπανάστασιν, καὶ εἰρήνην καὶ γαλήνην εὐσταθῆ, ἐν τῷ βίῳ ἡμῖν δίδου Πάτερ Ὅσιε.

Η'μεροφαῆς, ὡς ἀστὴρ λάμπων τοῖς θαύμασι, πάντα ζόφον καὶ ὁμίχλην ἐξ ἡμῶν, ἀπελαύνεις δυσχερῶν Πάτερ Ἀχίλλιε.

Μέγας ἀρωγός, Λαρισαίων πέλων Ἁγίε, ἐκ μεγάλων καὶ πικρῶν ἐπηρειῶν, τὴν σὴν πόλιν ἀπαλλάττεις τῇ πρεσβείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Ι'ασαι Ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου δεινὰ τραύματα, καὶ χορήγει μοι μετάνοιαν θερμὴν, ὡς ἂν εὖρω τῶν παθῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Ὡδή στ'. Τὴν δέησιν.

Ναὸν σου, τὸν ἱερόν κεκτημένοι, ὡς ἀχείμαστον καὶ ἄκλυστον ὄρομον, πάσης δεινῆς τρικυμίας ἐν βίῳ, τούτῳ προστρέχοντες τάχος λυτρούμεθα. Ἀχίλλιε θαυματουργέ, καὶ γαλήνης τῆς θείας πληρούμεθα.

Ω'ς μέγας, ἐν προστασίαις ὑπάρχων, μὴ ἐλλείπῃς συμπαθῶς προστατεύων, τῶν εὐλαβῶς προσιόντων σοι Πάτερ, καὶ τὴν θερμὴν αἰτούντων βοήθειαν, Ἀχίλλιε θαυματουργέ, ἦν αἰεὶ ἡμῖν δίδου τοῖς τέκνοις σου.

Προστάτην σε, καὶ θερμὸν πολιοῦχον, κεκτημένη Λαρισαίων ἡ πόλις, τῇ σῇ προστρέχει αἰεὶ ἀντιλήψει, καὶ εὐλαβῶς ἐκβοᾷ σοι Ἀχίλλιε. Σκέπε καὶ φύλαττε τὴν σὴν, κληρουχίαν ἐκ θλίψεων Ἁγιε.

Θεοτοκίον.

Α'φράστως, τὸν Ποιητὴν τῶν ἀπάντων, τετοκυία μετὰ σώματος Κόρη, σωματικῶν ὀδυνῶν με καὶ πόνων, καὶ ψυχικῆς συνοχῆς ἀπολύτρωσαι, τὸν καταφεύγοντα θερμῶς, Θεοτόκε τῇ σῇ ἀγαθότητι.

Διάσωσον πάσης ἀνάγκης Ἀχίλλιε Ἱεράρχα, τοὺς ἐν πίστει τῇ σῇ πρεσβείᾳ προστρέχοντας, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν ἄφεσιν ἡμῖν αἶτει.

Ἁχραντε ἢ διὰ λόγου. . .

Αἵτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τῇ προστασίᾳ σου Ἁγιε σπεύδοντες, πειρατηρίων παντοίων λυτρούμεθα, καὶ χάριτος θείας πληρούμεθα, καὶ ψυχικῆς εὐφροσύνης Ἀχίλλιε διὸ σὲ ἀπαύστως γεραίρομεν.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται...

Εὐαγγέλιον. Κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος

κλέπτῃς ἐστὶ καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἄλλοτρίω δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν, τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Προσόμειον.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου...

Χάριν εἰσδεξάμενος, τὴν τῶν θαυμάτων πλουσίως, ἱερὲ Ἀχίλλιε, ὡς θεράπων γνήσιος τοῦ Παντάνακτος, τῶν παθῶν Ἄγιε, λύεις τὰς ὀδύνας, καὶ δαιμόνων τὴν ἐπήρειαν, διώκεις πάντοτε, ταῖς σαῖς μυστικαῖς ἐπισκέψεσι, καὶ ἴασιν καὶ λύτρωσιν καὶ χαρὰν βραβεύεις τοῖς χρήζουσιν· ὄθεν σοι βοῶμεν· Μὴ παύσῃ προστατεύειν ἐκτενωῶς, τῶν ἐκζητούντων ἐκάστοτε, τὴν θερμὴν πρεσβείαν σου.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆ ἀγία σορῶ σου, Λαρισαίων ἡ πόλις πάλαι ἠγάλλετο· νῦν δὲ τῷ σῶ πανσέπτῳ, καὶ ἐγκανχωμένῳ, Ἱεράρχα Ἀχίλλιε, κομίζεται ἐξ αὐτοῦ, ἀγιασμόν καὶ χάριν.

Ε'ν κινδύνοις σε ρύστην, καὶ βαρείαις ἐν νόσοις ταχὺν ἀκέστορα, κατέχοντές σε Πάτερ, παντοίων συμπτωμάτων, θλιβερῶν ἐκλυτρούμεθα, καὶ εὐχαρίστους ὠδάς, προσάγομέν σοι πόθῳ.

Ρ οὖν παθῶν ἀκαθάρτων, ἀποξήρανον Πάτερ τὸν κατακλύζοντα, ψυχὴν μου τὴν ἀθλίαν, θερμῇ σου προστασίᾳ, Ἱεράρχα Ἀχιλλίε, καὶ νάμασι μυστικοῖς, κατάρδευσον τὸν νοῦν μου.

Θεστοκίον.

Γ εωργὸν τῶν ἀπάντων, ἀνηρότως ὡς ράβδος θεία βλαστήσα, ἀρότρῳ πρεσβειῶν σου, γέωργησον τὸν νοῦν μου, Θεοτόκε Πανύμνητε, καρποφορεῖν νουνεχῶς, καρπούς τῆς μετανοίας.

Ὁδὴ γ'. Τὸν Βασιλέα.

Ε ᾤδε Πάτερ, ἐν ἰλαρῷ ὄμματί σου, τοὺς προσπίπτοντας τῇ θεία σου Εἰκόνι, καὶ παράσχου τούτοις, τὰς πατρικὰς σου δόσεις.

Ρ εῖθροις αὐλοῖς, τῶν ἱερῶν πρεσβειῶν σου, σβέσον Ἁγιε παθῶν ἡμῶν τὴν φλόγα, ἵνα σε τιμῶμεν, Ἀχιλλίε παμμάκαρ.

Α ᾠγουπνος φύλαξ, τῶν Λαρισαίων ὑπάρχων, ἀποδίωκε ἐκ τούτων Ἱεράρχα, πᾶσαν δυσπραγίαν, καὶ βλάβην καὶ μαρίαν.

Θεστοκίον.

Σ αρκός μου παῦσον, τὰς χαλεπὰς ἀρρωστίας, καὶ ἀπέλασον τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου, ἢ τὸ φῶς τεκοῦσα, τὸ ἄδυτον Παρθένε.

Ὁδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ι ᾠσχὺν τοῖς ἀσθενοῦσι, καὶ ἴασιν δίδου, καὶ τεθλιμμένοις χαρὰν καὶ παράκλησιν, τῇ συμπαθεῖ προστασίᾳ σου ἱερώτατε.

Μ εγάλων χαρισμάτων, ἔμπλεως ὑπάρχων, μεγάλων πόνων καὶ θλίψεων λύτρωσαι, τὴν σὲ γεραίρουσαν πόλιν Πάτερ Ἀχιλλίε.

Ο ᾠ μέγας Λαρισαίων, ἔφορος καὶ ρύστης, τὰς ἱκεσίας φωνὰς δέχου πάντοτε, τῶν προσιτρεχόντων τῇ σκέπη σου ὦ Ἀχιλλίε.

Θεστοκίον

Υ ᾠπέραγνε Μαρία, ἐναγῆ με ὄντα, λόγοις καὶ ἔργοις καὶ πράξεσι κάθαρον, καὶ καθαρᾶς πολιτείας ἐργάτην δεῖξόν με.

Τὸ **Ἄξιόν ἐστι** καὶ τὰ μεγαλυνάρια.

Χαίροις Λαρισαίων λαμπρὸς φωστήρ, καὶ θερμὸς προστάτης,
Ἱεράρχα θαυματουργέ· χαίροις ὁ παρέχων, βοήθειαν ἐν πᾶσιν, Ἀ-
χίλλιε τρισμάκαρ, τοῖς προσιοῦσί σοι.

ᾠφθης εὐσεβείας μυσταγωγός, καὶ Ὁρθοδοξίας ἀρραγέστα-
τος προμαχών· σὺ γὰρ Ἱεράρχα, Τριάδα τὴν ἁγίαν, ὁμότιμον κη-
ρύττεις, καὶ ὁμοούσιον.

Θαύμασιν ἐκλάμπας περιφανῶς, ἤλασας τὰς νόσους, καὶ
δαιμόνων πᾶσαν ἰσχύν ὅθεν σοι βοῶμεν. Ἀχίλλιε παμμάκαρ· Δίδου
ἡμῖν ἀπαύστως, τὴν σὴν βοήθειαν.

Λόγῳ σου τῷ θεῷ τὴν βδελυκτὴν, αἴρεσιν Ἀρείου, κατεβρόν-
τησας ἀληθῶς, τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, Πατρὸς τοῦ Προανάρχου, κη-
ρύξας ὃ Ἀχίλλιε, ὁμοούσιον.

Ὡσπερ πάλαι ἔβλυσας θαυμαστών, ἔλαιον ἐκ πέτρας, Ἱεράρ-
χα θαυματουργέ, οὕτως ἡμῖν βλῦσον, λιταῖς σου πρὸς τὸν Κτίστην,
τοῦ θεϊκοῦ ἐλέους, Πάτερ τὰ ρεύματα.

Πίστει τῇ Εἰκόνι σου τῇ σεπτῇ, προσπίπτοντες Πάτερ, ἐκβοῶ-
μέν σοι ἐκ ψυχῆς. Πάσης ἐπιηρείας, καὶ βλάβης ἀνωτέρους, ἡμᾶς
αἰεὶ συντήρει, θεῖε Ἀχίλλιε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Τὸ τρισάγιον, τὰ συνήθη τροπάρια, ἐκτενῆς καὶ ἀπόλυσις, μεθ' ἧν

Ἦχος δ'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντας τοὺς προστρέχοντας πιστῶς, τῇ συμπαθεστάτῃ σου σκέ-
πη Πάτερ Ἀχίλλιε, πάσης ἀπολύτρωσαι, ὀργῆς καὶ θλίψεως,
εὐφροσύνην δωρούμενος, ὑγείαν καὶ ρῶσιν, ψυχῆς τε καὶ σώματος,
καὶ πᾶν σωτήριο· σὺ γὰρ ὡς θεράπων Κυρίου, πάντοτε πληθοῖς
τὰς αἰτήσεις, τῶν ἐν εὐλαβείᾳ προσιόντων σοι.

Δέσποινα Πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Δίστιχον.

Ἀχίλλιε δέησιν πρόσδεξαι τήνδε

Ἦν σοι Γεράσιμος ἐν πίστει προσάγει.

ΟΙΚΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ

Εἰς τὸν ἐν Ἀγίοις Πατέρα ἡμῶν

ΑΧΙΛΛΙΟΝ

Ἀρχιεπίσκοπον Λαρίσης τὸν θαυματουργόν

Ποίημα Γερασίου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς Θεσσαλίας τὸν ἀστέρα τὸν ὑπέρλαμπρον
Καὶ Λαρισαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀνύστακτον
Κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν ἐκβοῶντες·
Παρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον
Ἐκ παντὸς ἡμᾶς κινδύνου ἐλευθέρωσον
Ἵνα κράζωμεν, χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Αγγελος ἐκ τῶν τρόπων, ἐν τῷ κόσμῳ ἐφάνης, Ἀχίλλιε σοφὲ
Ἱεράρχα· καὶ νῦν Ἀγγέλων δήμοις συνών, τῶν τῆς Τριά-
δος ἐντροφᾶς ἐλλάμψεων, δι' ὧν πυρσεύεις ἅπαντας, τοὺς ἐκβοῶν-
τάς σοι τοιαῦτα.

Χαίρε τὸ ἄστρον τὸ τῆς Ἑώας
Χαίρε τὸ φέγγος τῆς Θεσσαλίας
Χαίρε τῆς Λαρίσης ποιμὴν ἐνθεώτατος
Χαίρε Ἐκκλησίας φωστὴρ τηλανγέστατος
Χαίρε κήρυξ ὁ πολύφωνος τῆς Θεότητος Χριστοῦ
Χαίρε ξίφος τὸ ἀμφίστομον τῆς ἀπάτης τοῦ ἐχθροῦ
Χαίρε ὅτι καθεῖλες τοῦ Ἀρείου τὸ θράσος
Χαίρε ὅτι παρέχεις Ὁρθοδόξοις τὸ κράτος
Χαίρε ἀστήρ τῆς πίστεως λάμπωτος
Χαίρε πιστῶν ὁ θεῖος διδάσκαλος
Χαίρε πολλῶν αὐτουργῆ θαυμασίων
Χαίρε λειμῶν δωρεῶν οὐρανίων

Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Βλέμμα τὸ τῆς ψυχῆς σου, ἐκκαθάρας εἰσέδυσ, εἰς γνόφον θεωρίας τῆς ἄνω, καὶ τὰ ὑπὲρ λόγον μυηθεῖς, τὸ τῆς Τριάδος κηρύττεις μυστήριον. Ἀχίλλιε μακάριε, πρὸς ἣν ἔνθους αἰεὶ κραυγάζεις.

Ἀλληλούϊα.

Γνώσιν θεῖαν πλουτήσας, καθαρθεῖς τῶν προσύλων, καὶ θείας μετασχὼν φωταυγείας, ἐναρέτου βίου ὁδηγός, καὶ εὐσεβείας κήρυξ ἐχρημάτισας, ἰθύνων φόβῳ κρείττονι, πρὸς Κύριον τοὺς ἐκβῶντας.

Χαῖρε ζωῆς ἀγίας ὁ τύπος
 Χαῖρε ἡθῶν ἀμέμπτων ὁ λύχνος
 Χαῖρε εὐσεβείας τὸ θεῖον γεώργιον
 Χαῖρε ἀφθαρσίας οὐράνιον ἔσοπτρον
 Χαῖρε ὕψος θεῖων πράξεων, ὡς κρειττόνων ἐραστῆς
 Χαῖρε βάθος θείας χάριτος καὶ σοφὸς ὑψηγητῆς
 Χαῖρε ὅτι Κυρίῳ ὀλικῶς ἀνετέθης
 Χαῖρε ὅτι τοῦ κόσμου θεοφρόνως ἀπέστης
 Χαῖρε ψυχῆς λαμπρύνας τὰ ὄμματα
 Χαῖρε σαρκὸς νεκρώσας τὸ φρόνημα
 Χαῖρε λαμπρὸν ἀπαθείας ταμεῖον
 Χαῖρε σεπτῶν χαρισμάτων δοχεῖον

Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Δύναμιν οὐρανίαν, ἐνδυσάμενος Πάτερ, θαυμάτων αὐτουργὸς θεῖων ὄφθης, καὶ πλημμύραν θεῖων διδασχῶν, ἐκ τῶν χειλέων πηγάζων Ἀχίλλιε, πολλὰς ψυχὰς κατήρδευσας, πρὸς σωτηρίαν ἐκβοώσας.

Ἀλληλούϊα.

Εἵχρισέ σε ἡ χάρις, ἕνεκεν τῶν σῶν τρόπων, καὶ βίου τοῦ ἁγίου σου Πάτερ, ἀρχιερέα λαοῦ πιστοῦ, καὶ τῆς Λαρίσης ποιμένα σε δείκνυσιν ὁσίως γὰρ ἐποίμανας, τοὺς ἐκβοῶντάς σοι ἐκ πόθου.

Χαῖρε τὸ στόμα τῆς ἀληθείας
 Χαῖρε ἡ πτώσις τῆς δυσσεβείας
 Χαῖρε Ἀποστόλων τῶν θεῖων διάδοχος

Χαίρε χαρισμάτων αγίων ανάπλευς
 Χαίρε κλήμα τὸ κατάκαρπον ἀρετῶν θεοειδῶν
 Χαίρε φοῖνιξ ὁ ὑψικόμος ἀγαθῶν πνευματικῶν
 Χαίρε ὅτι ἐδείχθης αὐτουργὸς θαυμασίων
 Χαίρε ὅτι ἐκλάμπεις ἐν χορεία Ὁσίων
 Χαίρε εἰκὼν πλουσίας χρηστότητος
 Χαίρε λαμπτὴρ Θεοῦ ἀγαθότητος
 Χαίρε δι' οὗ Λαρισαῖοι σκιρτῶσι
 Χαίρε πρὸς ὃν ἐν χαρᾷ ἐκβοῶσι

Χαίροις Πάτερ Ἀχιλλιε.

Ζηλωτὴς Ἀποστόλων, γεγονὼς τῶν Ἀγίων, ἐν λόγοις τε καὶ πράξει θείας, Ἀποστολικῶς ἱεουργεῖς, τὸ τοῦ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον Ὅσιε, πάντας παιδεύων χάριτι, Θεῷ κραυγάζειν ἐν εὐσεβείᾳ.

Ἀλληλούϊα.

Ηῤροισται ἐν Νικαίᾳ, Πνεύματι τῷ Ἀγίῳ, ἡ Σύνοδος ἡ Πρώτη καὶ θεία, ἐν ἧ ὡς ἀστήρ θεολαμπτής, ἀναλάμπας Ἀχιλλιε μακάριε, τὸν Ἄρειον ἡμαύρωσας, καταπυρσεύων τοὺς βοῶντας.

Χαίρε φωτὸς οὐρανοῦ πλήρης
 Χαίρε Θεοῦ Τρισηλίου μύστης
 Χαίρε τῆς Συνόδου τῆς Πρώτης συνήγορε
 Χαίρε τῆς Ἀρείου μανίας κατήγορε
 Χαίρε ὅτι ὁμοούσιον ἔφησ τὸν Τῖόν Πατρὶ
 Χαίρε ὅτι καταβέβληκας τῆς ἀπάτης τὴν ροπήν
 Χαίρε ὁ θεηγόρος τῆς ἀκτίστου Τριάδος
 Χαίρε ὁ μυστολέκτης τῆς ἀνάρχου Μονάδος
 Χαίρε ἐχθρῶν ὀλέσας τὸ φρύαγμα
 Χαίρε πιστῶν φωτίσας τὸ σύστημα
 Χαίρε κρατὴρ γλυκασμοῦ ψυχοτρόφου
 Χαίρε δοτὴρ δροσιμοῦ θεοσδότου

Χαίροις Πάτερ Ἀχιλλιε.

Θαῦμα μέγα εἰργάσω, τῆς Συνόδου ἐν μέσῳ. Ἀχίλλιε σοφὲ Ἱεράρχα· ἔλαιον γὰρ βλύξεις θαυμαστῶς, ἐκ πέτρας ἀνίκμου ἐν θείῳ Πνεύματι, καὶ ἅπαντας ἐξέπλησας, τῇ χάριτί σου τοὺς ἐκβοῶντας.

Ἀλληλούια.

Ιῴθυνας τὸν λαόν σου, πρὸς νομὰς ζωηφόρους, τῶν θείων ἐνταλμάτων θεόφρον, καὶ πᾶν ζιζάνιον ἐξ αὐτοῦ, τῇ διδαχῇ σου ἀπέτεμες Ὅσιε· διό σου τὴν λαμπρότητα, θαυμάζοντες ἀναβοῶμεν.

Χαῖρε τὸ κλέος τῆς Θεσσαλίας
 Χαῖρε ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας
 Χαῖρε Λαρισαίων φωστήρ οὐρανόφωτος
 Χαῖρε Ὁρθοδόξων ἰσχύς θεοδώρητος
 Χαῖρε στόμα τὸ θεόφθογγον διδαγμάτων ἱερῶν
 Χαῖρε ὄμμα τὸ μειλίχιον πλήρες θείων οἰκτιρῶν
 Χαῖρε ὅτι ἐκ πέτρας ἔλαιον ἀναβλύξεις
 Χαῖρε ὅτι σοῖς λόγοις Ἄρειον κατακλύξεις
 Χαῖρε Θεοῦ φωνὴ οὐρανόβροντος
 Χαῖρε ἐχθροῦ θεόσοφος ἔλεγχος
 Χαῖρε δογμάτων ἀγίων κινύρα
 Χαῖρε ναμάτων αὐλῶν πλημμύρα

Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Κήρυξ Ὁρθοδοξίας, εὐκλεῆς χρηματίσας, ἐφίμωσας Ἄρειου τὸ στόμα, καὶ ὁμοούσιον τῷ Πατρί, τὸν Υἱὸν ἀνακηρύττεις Ἀχίλλιε, τὸν δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα, ὃ καὶ βοᾷς σὺν τοῖς Ἀγγέλοις.

Ἀλληλούια.

Λάμπων ἐν τῇ Λαρίσῃ, ὡς ποιμὴν θεοφόρος, ἀκτίσιν ἀρετῶν οὐρανίων, οὐ μόνον τὴν Θετταλίαν, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν Ἄγιε, λαμπρύνεις ταῖς σαῖς χάρισι, καὶ πάντας συγκινεῖς βοᾷν σοι.

Χαῖρε ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις
 Χαῖρε ὁ θεῖος ἐν Ποιμενάρχαις
 Χαῖρε Παρακλήτου τὸ θεῖον κειμήλιον
 Χαῖρε Παραδείσου τὸ ἄνθος τὸ τίμιον

Χαῖρε στῦλος ὁ ὀλόφωτος Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ
 Χαῖρε λύχνος ὁ ἀείφωτος τοῦ θεόφρονος λαοῦ
 Χαῖρε τῆς Θετταλίας πολυτίμητον γέρας
 Χαῖρε τῶν Λαρισαίων θεοστήρικτον κέρας
 Χαῖρε πηγὴ σεπτοῦ ἀγιάσματος
 Χαῖρε ἀλκὴ πιστῶν ἀπροσμάχητος
 Χαῖρε δι' οὗ ἡ ἀσέβεια πίπτει
 Χαῖρε δι' οὗ θεία χάρις ἐκβλύζει

Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Μέγας ἐν Ἱεράρχαις, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ὡς πλήρης ταπεινώσεως ἄκρας. Ἀχίλλιε Πάτερ θαυμαστέ, καὶ θαυμάτων δυνάμεις θεῖω Πνεύματι, ἐνεργεῖς τοῖς προστρέχουσι. τῇ σκέπῃ σου καὶ βοῶσιν.

Ἀλληλούϊα.

Νέον ὡς Μωϋσέα, καὶ Ἀπόστολον Παῦλον, ἐδέχθη ἡ Ἑλλάς σε παμμάκαρ· πράξει γὰρ Εὐαγγελικαῖς, εὐεργετῶν τοὺς ἅπαντας Ἀχίλλιε, τὸ κήρυγμα τῆς πίστεως, πᾶσι παρέθου τοῖς βοῶσι.

Χαῖρε ἡ σάλπιγξ τῆς εὐσεβείας
 Χαῖρε ἡ λύρα τῆς ἀληθείας
 Χαῖρε φυτοκόμῃ ἡθῶν καθαρότητος
 Χαῖρε ριζοτόμῃ ἀπάσης κακότητος
 Χαῖρε χάριν τὴν σωτήριον ὁ πηγάζων δαψιλῶς
 Χαῖρε Παύλου τὰ διδάγματα ὁ ἐκφήνας ἐναργῶς
 Χαῖρε ὁ ἀσθενοῦντας ιασάμενος λόγῳ
 Χαῖρε πολλοὺς παιδεύσας τῷ οἰκείῳ σου τρόπῳ
 Χαῖρε Θεοῦ θεράπων θερμότατος
 Χαῖρε πιστῶν ἀτίνακτος πρόβολος
 Χαῖρε δι' οὗ πᾶσα νόσος ἰᾶται
 Χαῖρε ἐν ᾧ θεία χάρις ὁρᾶται

Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Ξένα θαύματα Πάτερ, ἐνεργῶν καθ' ἑκάστην, πολλοὺς προσήγαγες τῷ Κυρίῳ· ἐντεῦθεν ἐπλήσθη ἡ Ἑλλάς, τῶν ἱερῶν διδασκῶν σου Ἀχίλλιε, καὶ ἅπαντες ἐδόξαζον, τὸν σὲ δοξάσαντα βοῶντες.

Ἀλληλούϊα.

Ο ὄλον σε ὡς κατεῖδον, χάριτος θείας πλήρη, ἠγάσθησαν τὸν βίον σου Πάτερ, Κωνσταντῖνος ἄναξ ὁ πιστός, καὶ οἱ τῆς Συνόδου Πατέρες Ὅσιε· ὡς ἄγγελος ἐφαίνου γάρ, τοῖς μετὰ πόθου σοι βοῶσι.

Χαῖρε εἰκὼν Πατέρων ἀγίων
 Χαῖρε κανὼν ποιμένων ὁσίων
 Χαῖρε πολιτείας ὁσίας ὑπόδειγμα
 Χαῖρε ἀπαθείας ἀγίας θησαύρισμα
 Χαῖρε ἄγγελε ἐπίγειε, Ἱερέων καλλονή
 Χαῖρε ἄνθρωπε οὐράνιε, Ὁρθοδόξων χαρμονή
 Χαῖρε ὅτι παρέχεις τοῖς αἰτουσιν ἰάσεις
 Χαῖρε ὅτι ἐκτρέπεις τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις
 Χαῖρε λαμπὰς τῶν ἔργων τῆς χάριτος
 Χαῖρε ἡμᾶς ἐξαίρων τοῦ χείρονος
 Χαῖρε ψυχῶν ὁ καθαίρων τὸν ρύπον
 Χαῖρε Θεοῦ ὁ ἐκφαίνων τὸν οἶκτον

Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Πόλις τῶν Λαρισαίων, ἡ ἀγία σου ποιμήν, Ἀχίλλιε σοφὲ Ἱεράρχα, φρουρόν σε κεκτημένη θερμόν, τῇ σῇ σκέπῃ καταφεύγει ἐκάστοτε· ἦν φύλλατε δεόμεθα, ἐκ πάσης θλίψεως βοῶσαν.

Ἀλληλούια.

Ρήσεις καὶ νουθεσίας, Πατρικὰς ἀπευθύνας, τῇ ποιμήν σου σοφὲ Ἱεράρχα, μετέστης τῶν τῆδε ἐν χαρᾷ, καὶ τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου ἀνέδραμες, Ἀχίλλιε μακάριε, καταπυρσεύων τοὺς βοῶντας.

Χαῖρε ὁ θεῖος ἱερολόγος
 Χαῖρε ἐν ἅπασι θεοφόρος
 Χαῖρε ὑποφῆτα δογμάτων τῆς πίστεως
 Χαῖρε γεωργία τῶν νόμων τοῦ κρείττονος
 Χαῖρε φῶς τὸ τριλαμπέστατον ὁ δεχόμενος λαμπρῶς
 Χαῖρε δόξαν τὴν τρισήλιον ὁ ὀρῶν περιφανῶς
 Χαῖρε ὅτι προείδες τὸ σὸν ἅγιον τέλος
 Χαῖρε ὅτι παρέχεις ἡμῖν ἄνωθεν σθένος
 Χαῖρε χαρὰ Λαρίσης καὶ στέφανος

Χαίρε πιστῶν ἀκοίμητος ἔφορος
 Χαίρε δι' οὐ ἐκλυτρούμεθα πόνων
 Χαίρε δι' οὐ ἐκρυόμεθα στόνων

Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Σ ὠμά σου Ἱεράρχα, τὸ σεπτὸν θείοις ὕμνοις, παρέδωκαν ταφῇ τῇ ὁσίᾳ, ἐξ οὗ χάρις ἔρρει κρουνηδόν, ἰαμάτων παντοδαπῶν Ἀχίλλιε, τοῖς πίστει καταφεύγουσι, καὶ βοῶσιν ἐν εὐλαβείᾳ.

Ἀλληλούια.

Τ άφω ἄγνωστον μένον, ἐν ἐτῶν περιόδοις, τὸ θεῖόν σου καὶ πάντιμον σκῆνος, ἀπεκαλύφθη νεύσει Θεοῦ, ὡς θησαυρὸς πολύτιμος τῇ ποιίμνῃ σου, ἀγιασμόν καὶ ἴασιν, Πάτερ παρέχον τοῖς βοῶσι.

Χαίρε ἡ κρήνη τῶν ἰαμάτων
 Χαίρε ὁ πλοῦτος τῶν χαρισμάτων
 Χαίρε Ἱεράρχα Χριστοῦ ἱερώτατε
 Χαίρε Ποιμενάρχα ἡμῶν θεοδόξαστε
 Χαίρε σκήνωμα πολύτιμον ἐνεργείας θεϊκῆς
 Χαίρε στήριγμα ἀσάλευτον Ἐκκλησίας τῆς σεπτῆς
 Χαίρε ὅτι παρέστης τῷ Θεῷ μετὰ δόξης
 Χαίρε ὅτι ἀρήγεις Πατρικῶς τοῖς σοῖς τέκνοις
 Χαίρε Θεοῦ ὄρων τὴν λαμπρότητα
 Χαίρε παθῶν ἐκπλύνων φαυλότητα
 Χαίρε Χριστοῦ ἱερὸς παραστάτης
 Χαίρε ἡμῶν βοηθὸς καὶ προστάτης

Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Υ ῖμνοις Πάτερ τιμῶντες, τὸ σὸν ἅγιον σκῆνος, ἐπλήσθημεν δακρύων καὶ θρήνων, ἠνίκα ἐπελθόντες ἐχθροί, μακρὰν τοῦτο τῆς σῆς ποιίμνης ἀπήγαγον· ἀλλ' αἰεὶ δίδου Ἄγιε, ἡμῖν τὴν χάριν σου βοῶσιν.

Ἀλληλούια.

Φ ύλαξ ἔσο καὶ σκέπη, τῇ σῇ ποιίμνῃ παμμάκαρ, τῇ πόθῳ σε καὶ πίστει τιμώση· εἰ γὰρ καὶ ἐστέρηται πάλαι, τοῦ ἱεροῦ σου λειψάνου Ἀχίλλιε, ἀλλ' οἶκόν σοι περίβλεπτον, ἐδείματο ἀναβοῶσα.

Χαίρε ό σύσκηνος τών Ἀγγέλων
 Χαίρε ώραΐσμα τών Πατέρων
 Χαίρε ό παρέχων τοῖς πᾶσι βοήθειαν
 Χαίρε ό έκτρέπων έχθροῦ τήν ἐπήρειαν
 Χαίρε σκεῦος χρυσοκόλλητον δωρημάτων ἐκ Θεοῦ
 Χαίρε ἄγγος ιεροχρυσον πλήρες θείου φωτισμοῦ
 Χαίρε ὅτι ιᾶσαι τὰς νοσοῦσας καρδίας
 Χαίρε ὅτι λυτροῦσαι χαλεπῆς ἀθυμίας
 Χαίρε ἡμῶν τὸ θεῖον προσφύγιον
 Χαίρε πιστῶν στεροδόν ἀμυντήριον
 Χαίρε ψυχὰς θείῳ φόβῳ ρυθμίζων
 Χαίρε νοδὸς τὰς αἰσθήσεις φωτίζων
 Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Χαίρει τών Λαρισαίων, ἡ Μητρόπολις Πάτερ, προστάτην σε καὶ καύχημα μέγα, πλουτοῦσα Ἀχίλλιε σοφέ, καὶ πρὸς Θεὸν πρεσβευτήν ἐτοιμότατον, καὶ τὴν ἀγίαν μνήμην σου, πανηγυρίζουσα κραυγάζει.

Ἀλληλούια.

Ψἄλλοντές σου τοὺς ὕμνους, εὐφημοῦμέν σε Πάτερ, ὡς θεῖον Ἐκκλησίας φωστῆρα, καὶ ἀντιλήπτορα θαυμαστόν, τῆς Λαρισαίων πόλεως Ἀχίλλιε· ἡ δίδου ὡς φιλότεκνος, τὴν εὐλογίαν σου βοώση.

Χαίρε Λαρίσης ό πολιοῦχος
 Χαίρε Ἑλλάδος ό λαμπαδοῦχος
 Χαίρε Ἀποστόλων Χριστοῦ ἰσοστάσιε
 Χαίρε θεοφόρων Πατέρων συνάριθμε
 Χαίρε θεία ὑποτύπωσις εὐλαβῶν Ἱεραρχῶν
 Χαίρε πρέσβυς ἡμῶν μέγιστος πρὸς Χριστὸν τὸν ἀγαθὸν
 Χαίρε τῆς Θεσσαλίας ἐγκαλλώπισμα θεῖον
 Χαίρε τῆς εὐσεβείας εὐωδέστατον κρίνον
 Χαίρε δι' οὗ παθῶν καθαρθήσομαι
 Χαίρε δι' οὗ φωτὸς πληρωθήσομαι
 Χαίρε πιστῶν πρὸς Θεὸν μεσιτεία
 Χαίρε κάμου ψυχικῆ θυμηδία
 Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Ω^τ θεσπέσιε Πάτερ, Λαρισαίων ἡ δόξα, Ἀχίλλιε Χριστοῦ Ἱεράρχα, δεδεγμένος ἡμῶν τὰς φωνάς, τῶν ἐν τῷ βίῳ δεινῶν περιστάσεων, ἀπάλλαττε δεόμεθα, τοὺς τιμῶντάς σε καὶ βοῶντας.

Ἀλληλούϊα.

Καὶ αὖθις τὸ **Κοντάκιον**

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς Θεσσαλίας τὸν ἀστέρα τὸν ὑπέρολαμπρον
Καὶ Λαρισαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀνύστακτον
Κατὰ χρέος εὐφημήσωμεν ἐκβοῶντες·
Παρησιάν κεκτημένος πρὸς τὸν Κύριον
Ἐκ παντὸς ἡμᾶς κινδύνου ἐλευθέρωσον
Ἴνα κράζωμεν, χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

Δίστιχον.

Ἀχίλλιε χαῖρέ σοι ἐν εὐλαθείᾳ
Γεράσιμος κράζει σοι ὁ ἀνημνῶν σε.

